

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning Meerijstad 2020 e.v.

Hoofdstuk 1

Begripsbepalingen

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015
- Verordening: Verordening maatschappelijke ondersteuning Meerijstad 2018
- Besluit: Besluit nadere regels maatschappelijke ondersteuning Meerijstad 2018

Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de Wet, het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, de Algemene wet bestuursrecht, de Verordening en het Besluit.

Hoofdstuk 2

Procedure

De wet kent een uitgebreide toegangsprocedure tot (maatwerk)voorzieningen die bestaat uit drie delen:

1. Deel 1 (melding en onderzoek)
 - a. De melding
 - b. Persoonlijk plan (keuze voor klant). Indien de klant een persoonsgebonden budget wil, moet er ook een PGB- plan worden opgesteld.
 - c. Het onderzoek, dat bestaat uit in ieder geval:
 - De in artikel 2.3.2 lid 4 van de wet genoemde verplichte onderwerpen
 - Het gesprek
 - d. Onderzoeksverslag: hiermee wordt de onderzoeksfase afgesloten; het arrangement staat in het onderzoeksverslag
2. Deel 2 (aanvraag en besluit)
 - a. De aanvraag (indien de klant ervoor kiest een maatwerkvoorziening aan te vragen)
 - b. Het besluit op de aanvraag (binnen 2 weken na de aanvraag)
 - c. Bij verstrekking van hulp bij het huishouden, begeleiding, dagbesteding, kortdurend verblijf en beschermd wonen (in natura) maken de aanbieder en de klant een ondersteuningsplan waarin is beschreven op welke wijze de afgesproken resultaten worden bereikt. Dit ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van het besluit. In het Ondersteuningsplan Huishoudelijke Verzorging wordt ook het aantal uur per week vermeld.
3. Deel 3 (bezwaar, beroep en hoger beroep)
 - a. De klant kan bezwaar aantekenen tegen het besluit op zijn aanvraag.

1. MELDING EN ONDERZOEK

één week

zes weken

- MELDING
 - schriftelijk, mondeling, telefonisch of per e-mail
 - de cliënt krijgt een ontvangstbevestiging waarin de cliënt wordt gewezen op:
 - de mogelijkheid een persoonlijk plan in te dienen
 - de mogelijkheid gebruik te maken van onafhankelijke kosteloze cliëntondersteuning
- Let op: er is een afwijkende procedure bij spoedeisende gevallen. Deze procedure staat in de wet beschreven.
- PERSOONLIJK PLAN
 - Cliënt kan persoonlijk plan indienen, maar is dat niet verplicht
 - De termijn voor het indienen is zeven kalenderdagen na de melding
- ONDERZOEK
 - het onderzoek vindt plaats in samenspraak met de cliënt (en mantelzorgers/vertegenwoordigers)
 - het onderzoek bestaat in ieder geval uit:
 - de in de wet genoemde verplicht te onderzoeken onderwerpen
 - een (keukentafel)gesprek
 - het persoonlijk plan wordt betrokken bij het onderzoek (indien aanwezig)
- Afsluiting: onderzoeksverslag

2. AANVRAAG EN BESLUIT

twee weken

- AANVRAAG
 - de cliënt moet zelf een aanvraag indienen
 - het indienen van de aanvraag kan via:
 - het aanvraagformulier of
 - het ondertekende onderzoeksverslag
 - bij aanvraag pgb moet de cliënt een budgetplan overleggen
- ONDERSTEUNINGSPLAN (in natura)
 - de aanbieder en de cliënt stellen een ondersteuningsplan op waarin wordt beschreven op welke wijze de afgesproken resultaten worden bereikt
- BESLUIT
 - het college neemt een besluit op de aanvraag
 - het ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van het besluit

3. BEZWAAR, BEROEPEN HOGER BEROEP

- de cliënt kan bezwaar maken tegen het besluit op zijn aanvraag
- na bezwaar bestaat de mogelijkheid van beroep en hoger beroep

Hoofdstuk 3

Maatwerkvoorzieningen: beoordeling

Het beoordelingskader en de toegangscriteria voor aanspraken op maatwerkvoorzieningen worden bepaald door de wet (zoals de doelgroep en de eigen verantwoordelijkheid), de Verordening (criteria om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening), de onderhavige beleidsregels en het Besluit. Daarnaast geldt dat sprake moet zijn van maatwerk. Bij de aanspraak op iedere maatwerkvoorziening wordt in ieder geval gekeken naar:

1. het algemene beoordelingskader (zie § 3.1)
2. de algemene toegangscriteria (zie § 3.2)

Paragraaf 3.1

Algemeen beoordelingskader

Bij het beoordelen van aanspraken moet worden gekeken naar:

1. Is de klant ingezetene van de gemeente? (zie § 3.1.1)
2. Behoort de klant tot de doelgroep van de Wmo? (zie de artikelen 1.2.1 en 1.2.2 van de wet)
3. Zijn er andere mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorgers of iemand uit het sociaal netwerk? (zie § 3.1.2)
4. Is sprake van gebruikelijke hulp? (zie § 3.1.3)
5. Zijn er - deels - voorliggende voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.4)
6. Zijn er - deels - algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.5)

7. Zijn er - deels - algemene voorzieningen beschikbaar (zie § 3.1.6)

Paragraaf 3.1.1

Ingezetene

Een belangrijk uitgangspunt met betrekking tot het vaststellen van de doelgroep heeft te maken met het begrip ingezetene. Een gemeente is voor wat betreft zelfredzaamheid en participatie namelijk alleen verantwoordelijk indien een klant ingezetene is van de betreffende gemeente. In de Verordening is omschreven wat onder ingezetene wordt verstaan. Bij beschermd wonen all inclusive en opvang geldt niet dat de klant ingezetene moet zijn, omdat daar sprake is van landelijke toegankelijkheid.

Paragraaf 3.1.2

Eigen kracht

De eigen kracht van de klant is een belangrijke pijler van de wet. Het uitgangspunt van de wet is immers dat de klant eerst kijkt in hoeverre hij zelf, of samen met zijn directe omgeving indien dat mogelijk is, een bijdrage kan leveren aan het verbeteren van zijn situatie. De klant wordt gestimuleerd zelf de regie te voeren en eigen mogelijkheden te benutten. Hierbij behoort ook dat hij of zij een beroep doet op familie en vrienden – zijn eigen sociaal netwerk – alvorens hij of zij bij de gemeente aanklopt voor hulp. Het is immers normaal dat mensen iets doen voor hun partner, familielid of goede vriend als die niet geheel op eigen kracht kan deelnemen aan de samenleving. Uitgangspunt is dus dat iedere inwoner eerst kijkt wat hij zelf kan doen, wat zijn sociale omgeving voor hem kan doen of wat hij zelf voor een ander kan doen. Oplossingen die een klant zelf redelijkerwijs kan realiseren gaan vóór op de verstrekking van een maatwerkvoorziening. Eigen verantwoordelijkheid betekent bijvoorbeeld de aanschaf en het gebruik van zoveel mogelijk strijkvrije kleding om onnodig beroep op een hulp te voorkomen. Ook nieuwe technische mogelijkheden kunnen hierbij worden betrokken. Via algemene voorlichting kunnen inwoners worden geïnformeerd over hun eigen verantwoordelijkheid voor het tijdig nemen van maatregelen, die leiden tot zelfredzaamheid en participatie, bijvoorbeeld bij het organiseren van zorg, het aanschaffen van kleding en het geschikt maken en houden van hun woningen. Ook komt de eigen verantwoordelijkheid tijdens het gesprek met de klant aan de orde.

Sociaal netwerk

Het sociaal netwerk bestaat uit personen uit de huiselijke kring (familieleden, huisgenoten, de (voormalig) echtgenoot en mantelzorgers) en andere personen met wie de klant een sociale relatie onderhoudt. Dit laatste zijn personen met wie de klant regelmatig contacten onderhoudt, zoals bijvoorbeeld burens en medeleden van een vereniging.

Paragraaf 3.1.3

Gebruikelijke hulp

Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening indien de klant huisgenoten heeft die wel in staat zijn hulp te bieden bij bijvoorbeeld het voeren van een gestructureerd huishouden of het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen. Dit wordt gebruikelijke hulp genoemd (zie uitgebreider 4.5.1).

Paragraaf 3.1.4

Voorliggende voorzieningen

Voorliggende voorzieningen zijn voorzieningen op grond van een andere wet die voor gaan op de verstrekking van een maatwerkvoorziening. Een voorliggende voorziening gaat voor op verstrekking van een maatwerkvoorziening voor zover deze voorliggende voorziening een passende en toereikende oplossing biedt en/of de maatwerkvoorziening als niet noodzakelijk heeft aangemerkt. Dat laatste is bijvoorbeeld het geval bij een rollator die in de Zorgverzekeringswet als niet noodzakelijk is aangemerkt. Bij voorliggende voorzieningen kan onder andere gedacht worden aan:

- Zittend ziekenvervoer op grond van de Zorgverzekeringswet;
- Hulpmiddelen op grond van de Zorgverzekeringswet;
- Verblijfsindicatie op grond van de Wet langdurige zorg (hierop bevat de wet wel een aantal uitzonderingen).

Er moet in elke individuele situatie worden beoordeeld of de voorliggende voorziening toereikend en passend is. Is dat niet of deels het geval, dan moet alsnog een (aanvullende) maatwerkvoorziening worden geboden. Indien de klant geen gebruik wenst te maken van een voorliggende voorziening, kan dat niet tot het verstrekken van een maatwerkvoorziening leiden. Of de klant dan daadwerkelijk de betreffende voorliggende voorziening zal gaan gebruiken behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de klant.

Paragraaf 3.1.5

Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening indien de maatwerkvoorziening voor de persoon van de klant algemeen gebruikelijk is. Met het criterium algemeen gebruikelijk wordt beoogd te voorkomen dat het college een voorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van betrokken klant, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken. Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening die voldoet aan de volgende criteria:

- de voorziening is in de reguliere handel verkrijgbaar;
- de voorziening is niet speciaal voor personen met een beperking bedoeld;
- de voorziening is niet duurder dan vergelijkbare producten.

Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn:

- wasmachine
- wasdroger/condensdroger
- strijkplank en strijkijzer
- stofzuiger
- afwasmachine
- douchekop met glijstang
- menghendelkranen
- éénhendelmengkraan
- thermostatische kranen
- thermostatische radiator kranen
- ventilatiesysteem badkamer
- statische beugels (niet inklapbaar of opklapbaar)
- inductie of keramische kookplaat
- verhoogd toilet
- hangtoilet
- waterbed
- centrale verwarming
- airconditioning
- meterkast met meerdere groepen
- zonwering
- intercom
- elektrische garagedeuropener
- kookplaat
- ligbad
- douche
- douche- en toiletstoelen op poten
- vervangen lavet door douche
- eenvoudige wandbeugels en grepen
- dakkapel
- luchtbevochtigers en ontvochtigers
- stangen voor raambediening van hoge ramen
- fiets of tandem
- fiets of tandem met hulpmotor
- fiets of tandem met trapondersteuning
- fiets of tandem met lage instap
- buggy (tot 4 jaar)
- bakfiets
- fietskarren voor kinderen (voor zowel fiets als scootmobiel)
- aankoppelingsfiets voor kinderen
- elektrische fiets
- autoaanpassingen zoals:
 - automatische transmissie
 - neerklapbare achterbank
 - verstelbaar stuurwiel
 - stuurbekrachtiging
 - rembekrachtiging
 - rechter buitenspiegel
 - (verwarmde) buitenspiegels

- blinding auto
- elektrisch bedienbare ramen
- elektrische garagedeuropener
- airconditioning
- trekhaak en aanhangers
- kosten behalen rijbewijs
- kosten APK-keuring

Deze opsomming laat onverlet dat in ieder individueel geval moet worden beoordeeld of de voorziening voor de betreffende klant algemeen gebruikelijk is.

Uitzondering

In individuele gevallen kan een voorziening die op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, vanwege omstandigheden aan de kant van de klant toch niet als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Deze uitzondering kan zich voordoen indien:

- de klant een inkomen heeft dat door aantoonbare voor eigen rekening komende kosten van de beperkingen onder de voor hem/haar geldende bijstandsnorm ligt
- een nog niet afgeschreven zaak ten gevolge van een plotseling optredende beperking moet worden vervangen.

Paragraaf 3.1.6

Algemene voorzieningen

Een algemene voorziening is een aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning. De gemeente kan overigens na het onderzoek dat volgt op een melding nog steeds verwijzen naar een algemene voorziening. Bij algemene voorzieningen gaat het vaak om voorzieningen die op de een of andere laagdrempelige wijze via dienstverlening worden aangeboden.

Van een algemene voorziening is alleen sprake indien deze wordt geleverd door een aanbieder. Indien een voorziening door een private partij wordt geleverd en de gemeente dus geen overeenkomst heeft gesloten met de aanbieder, is dit geen algemene voorziening. Voorbeelden van algemene voorzieningen kunnen zijn:

- rolstoel- of scootmobielpools
- klussendienst
- buurtinloopactiviteiten
- clientondersteuning
- maatschappelijk werk
- welzijnswerk

De klant komt niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening indien er een algemene voorziening is die:

- daadwerkelijk beschikbaar is voor de klant;
- financieel gedragen kan worden door de klant; Het college moet beoordelen of de klant in redelijkheid de algemene voorziening kan betalen. Het is vervolgens aan de klant om dit te weerleggen. De klant moet aannemelijk maken dat de algemene voorziening financieel niet gedragen kan worden.
- passend en toereikend is voor de klant.

Paragraaf 3.2 algemene toegangscriteria

Paragraaf 3.2.1

Noodzakelijk

In de Verordening is aangegeven dat een maatwerkvoorziening slechts wordt verstrekt wanneer sprake is van een langdurige noodzaak. Deze bepaling geeft een tweetal begrenzingsaan met betrekking tot het verstrekken van voorzieningen, t.w. een begrenzing in tijd en de noodzakelijkheid. Voor het criterium 'langdurig noodzakelijk' is ook gekozen vanwege het nadrukkelijker beroep op de klant om problemen zelf of met het netwerk op te lossen, zeker als die problemen kortdurend zijn.

Begrenzing in tijd:

Wat langdurig noodzakelijk is, is afhankelijk van de concrete situatie. De grens wordt bepaald door de vraag: gaat het probleem over of is het blijvend, is er sprake van ontwikkelingspotentieel (positief of negatief) of niet. Kenmerkend voor een blijvend probleem is dat de ondervonden beperking, naar de stand van de medische wetenschap op het moment van aanvraag, onomkeerbaar is. Er is dus redelijkerwijs geen verbetering te verwachten in de situatie van de klant. In dit kader zal de prognose

van groot belang zijn. Zegt de prognose dat de klant na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassingen zal kunnen functioneren, dan mag men van een kortdurende noodzaak uitgaan. Bij een wisselend beeld, waarbij periodes van verbetering en terugval elkaar opvolgen, kan echter uitgegaan worden van een langdurige noodzaak. Bij een klant die nog een korte levensverwachting heeft, is er sprake van een langdurige noodzaak. Voor langere tijd betekent in ieder geval dat wie tijdelijke beperkingen heeft, bijvoorbeeld door een ongeluk, terwijl vaststaat dat de beperking van voorbijgaande aard is, niet voor een voorziening in aanmerking komt.

Een uitzondering op de regel dat de aangevraagde voorziening langdurig noodzakelijk moet zijn, kan worden gevormd door situaties waarin voor een afzienbare periode hulp bij het huishouden nodig is, bijvoorbeeld bij een ontregeld huishouden. Bij ontslag na een ziekenhuisopname behoort het regelen van hulp bij de huishoudelijke taken tot de eigen verantwoordelijkheid. Van de klant mag worden verwacht dat hij zelf een oplossing vindt voor deze tijdelijke situatie. Indien de klant hiertoe geen mogelijkheden heeft, en voorliggende voorzieningen niet beschikbaar zijn, kan de klant alsnog in aanmerking komen voor een voorziening.

Noodzakelijkheid:

Een voorziening wordt alleen verstrekt wanneer deze noodzakelijk is en niet indien er sprake is van gewenste of makkelijke verstrekkingen.

Paragraaf 3.2.2

Goedkoopst passende voorziening

Maatwerkvoorzieningen die worden verstrekt dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel passend als de meest goedkope maatwerkvoorziening te zijn. Zijn er twee of meer maatwerkvoorzieningen passend, dan zal gekozen worden voor de goedkoopste maatwerkvoorziening. Indien de klant een duurdere voorziening wil (die eveneens passend is) komen de meerkosten van die duurdere voorziening voor rekening van de klant. In dergelijke situaties zal de verstrekking, indien de klant met een PGB kan omgaan, plaatsvinden in de vorm van een PGB gebaseerd op de goedkoopst passende voorziening.

Paragraaf 3.2.3

Vermijdbaarheid en voorzienbaarheid

De klant kan alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komen als de noodzaak tot ondersteuning redelijkerwijs niet vermijdbaar was of niet voorzienbaar was. Achtergrond is dat van iedereen mag worden verwacht tijdig te anticiperen op ondersteuningsvragen die te voorzien zijn, bijvoorbeeld door rekening te houden met zijn of haar beperkingen in keuzes die worden gemaakt. Zo moet degene die weet dat traplopen, wat al lastig is, binnen afzienbare tijd onmogelijk gaat worden, op tijd maatregelen nemen en gaan zoeken naar een alternatieve woning. Wachten tot het niet langer kan, gaat voorbij aan de eigen verantwoordelijkheid en leidt tot een afwijzing. Het verhuizen naar een woning waarvan bij verhuizing duidelijk is dat deze niet geschikt is voor de klant en/of zijn huisgenoten betekent ook dat er geen aanspraak bestaat op woonvoorzieningen. Ook een verhuizing die samenhangt met een levensfase (bijvoorbeeld ouder worden en kleiner en gelijkvloers willen gaan wonen) is voorzienbaar.

Indien er een voorziening in de woning is aangebracht, zoals een douchescherm of een bad, en het was op dat moment te voorzien dat deze voorziening in de toekomst niet meer adequaat zou zijn bestaat geen aanspraak op compensatie in het kader van de wet. Voorzienbaarheid moet goed onderzocht worden en in kaart gebracht. Voorzienbaarheid is moeilijk vast te stellen. Van belang is wanneer en wat de klant had kunnen weten. Als een klant een aantal jaar geleden een bad heeft laten plaatsen en in de jaren daarna gezondheidsklachten heeft ontwikkeld, kan gesteld worden dat de problemen niet te voorzien waren. Echter is het wel mogelijk dat op het moment dat de gezondheidsklachten ontstonden, klant al had kunnen voorzien dat er problemen met de woning zouden ontstaan en kan dus verwacht worden van een klant dat hij rekening houdend met deze verwachting nagedacht zou hebben over bijvoorbeeld verhuizen.

Paragraaf 3.2.4

Eerder verstrekte voorziening

Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening als de aanvraag betrekking heeft op een reeds eerder verstrekte voorziening in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling én de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet is verstreken. Een uitzondering kan worden gemaakt als de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de klant zijn toe te rekenen. Het is eveneens redelijk te achten dat de klant – indien een andere dan hemzelf schade heeft veroorzaakt – diegene aansprakelijk stelt.

Normale afschrijvingstermijn

Het college verstaat onder de normale afschrijvingsduur de technische afschrijvingsduur. Dit houdt in dat het college niet gehouden is een economisch afgeschreven voorziening, die nog in goede staat is en passend voor de klant, in te nemen en een nieuwe maatwerkvoorziening te verstrekken.

Paragraaf 3.2.5

Geen aanleiding voor verhuizen, tenzij belangrijke reden

Maatwerkvoorzieningen die het gevolg zijn van een verhuizing vanuit een voor de klant geschikte woning en waarvoor dus geen noodzaak bestaat, leiden tot afwijzing van een maatwerkvoorziening. Dat is anders indien er een belangrijke reden voor de verhuizing bestaat.

Onder belangrijke reden kan bijvoorbeeld worden verstaan: het gaan samenwonen, huwelijk of echtscheiding en het aanvaarden van werk op een zodanige afstand dat verhuizen noodzakelijk is. De beoordeling of sprake is van een belangrijke reden is steeds afhankelijk van een weging van alle van belang zijnde feiten en omstandigheden. Er is alleen sprake van een belangrijke reden die aanleiding vormt voor toewijzing van de maatwerkvoorziening als de klant geen in redelijkheid van hem te vergen eigen mogelijkheden heeft om zelf voor een passende oplossing te zorgen. In deze uitzonderingssituaties mag verwacht worden dat de klant vooraf contact opneemt met de gemeente, zodat de gemeente mee kan bepalen wat de goedkoopst passende oplossing is.

Hoofdstuk 4 Maatwerkvoorzieningen en resultaten

Paragraaf 4.1

Het voeren van een huishouden

Ondersteuning en regie bij het voeren van een huishouden (hierna: huishoudelijke verzorging of HV) is aan de orde als er beperkingen zijn bij het voeren van een gestructureerd huishouden. Dat kan zich uiten door (dreigende) vervuiling van de woning of van kleding doordat de klant het huishouden niet meer (voldoende) zelf kan doen, maar ook doordat de klant niet in staat is voor zichzelf maaltijden te bereiden of boodschappen te doen. In noodsituaties (bijvoorbeeld plotselinge uitval van de moeder door ziekenhuisopname) kan binnen dit resultaatgebied ondersteuning worden geboden voor de verzorging van minderjarige kinderen.

Hulp bij huishouden op onderstaande resultaten wordt alleen geboden wanneer er geen andere oplossingen zijn die problemen die klant hierbij ondervindt kunnen voorkomen of oplossen. In de dagelijkse praktijk betekent dit dat, waar dat mogelijk is, klant, de leefeenheid of het netwerk de huishoudelijke werkzaamheden (blijven) uitvoeren. Aanvullend hierop wordt ondersteuning bij het huishouden geboden. Van een klant wordt medewerking gevraagd om deze ondersteuning zo efficiënt mogelijk te kunnen organiseren. Dit betekent dat van de betrokkene mag worden verwacht dat hiermee rekening wordt gehouden bij de inrichting van de woning en planning van huishoudelijke werkzaamheden. Te denken valt bijvoorbeeld aan de wijze waarop de woning is ingericht. Uiteraard mag de klant de woning gezellig maken door het plaatsen van snuisterijen of beeldjes. Als de woning hier vol mee staat, belemmert dit de voortgang van de werkzaamheden. Dit kan betekenen dat de klant gevraagd wordt voor de komst van de hulp de spulletjes alvast van het dressoir of de tafel te halen en later weer terug te plaatsen. Of dat er wat spullen worden opgeruimd. Klant kan ervoor kiezen dit niet te doen, maar dat kan effect hebben op de wijze waarop bijvoorbeeld wordt gestoft.

Paragraaf 4.2

Inhoud resultaatgebied

Het gaat bij huishoudelijke verzorging om de volgende resultaten:

- a. het huis is schoon en leefbaar;
- b. de klant beschikt over schone en draagbare kleding;
- c. de klant beschikt over primaire levensbehoeften en maaltijden;
- d. er wordt thuis gezorgd voor de minderjarige kinderen die tot het huishouden behoren;
- e. er is sprake van regie over het doen van het huishouden.

Binnen de resultaten onderscheiden we diverse HV-activiteiten waarop de huishoudelijke verzorging gericht kan zijn. Per individuele situatie wordt bekeken bij welke huishoudelijke taken ondersteuning nodig is en op welke wijze wordt bijgedragen aan het voeren van een gestructureerd huishouden.

Resultaat a; het huis is schoon en leefbaar

- Zwaar huishoudelijk werk; stofzuigen, ramen wassen (binnenzijde), reinigen van vloeren, keuken en sanitair, bed(den) verschoneren en opruimen huishoudelijk afval.
- Licht huishoudelijk werk; afstoffen, afwassen (als er geen maaltijdbereiding is geïndiceerd), opruimen en bed opmaken.

Resultaat b; de klant beschikt over schone en draagbare kleding

- De was doen; sorteren en wassen van de kleding en linnengoed, het drogen in de wasdroger, opvouwen en opbergen.
- Strijken van bovenkleding.

Resultaat c; de klant beschikt over primaire levensbehoeften en maaltijden

- Het beschikken over de noodzakelijke producten voor levensonderhoud, het schoonhouden van de woning en de persoonlijke verzorging (boodschappen doen); samenstellen boodschappenlijst, inkopen en opruimen van de boodschappen.
- Broodmaaltijd bereiden en warme maaltijd bereiden; bereiden van de maaltijd, dekken en afruimen van de tafel, koffie en thee zetten, afwassen of een maaltijd opwarmen.

Resultaat d; er wordt thuis gezorgd voor de minderjarige kinderen die tot het huishouden behoren

- Anderen helpen bij de zelfverzorging en de maaltijden; uit bed halen/naar bed brengen, wassen, douchen, aankleden en eten en drinken. Bij baby's omvat het ook het verschonen van luiers en het voeden.

Resultaat e; er is sprake van regie over het doen van het huishouden

- Dagelijkse organisatie van het huishouden; ondersteuning bij de organisatie van de huishoudelijke activiteiten en het plannen en beheren van middelen met betrekking tot het huishouden, alsook het verkrijgen van structuur hierbij.
- Advies, instructie en voorlichting gericht op het huishouden; instructie/aanleren hoe en wanneer je huishoudelijke activiteiten uitvoert, instructie/aanleren om de huishoudelijke activiteiten te plannen, instructie/aanleren de middelen te beheren in relatie tot de huishoudelijke activiteiten.

Paragraaf 4.3

Frequentie uitvoering ondersteuning

Het aangeven van een vaste, objectieve frequentie voor de uit te voeren werkzaamheden is niet mogelijk. Enerzijds is er geen vaste objectieve norm voor de frequentie waarmee bijvoorbeeld een huis schoongemaakt moet worden, hooguit van een indicatieve norm. Anderzijds is de frequentie ook sterk afhankelijk van de individuele omstandigheden van de klant. Met andere woorden: ten aanzien van de frequentie van de ondersteuning is maatwerk en flexibiliteit noodzakelijk. De frequentie is bijvoorbeeld afhankelijk van:

- wat een klant of zijn netwerk zelf nog kan of geleerd kan worden;
- wat de aard van de beperkingen van de klant is;
- of er verzwarende omstandigheden zijn bij de persoon (bijvoorbeeld dementie, psychische problemen, bedlegerigheid);
- in hoeverre er sprake is van algemene voorzieningen of algemeen gebruikelijke voorzieningen waar de klant gebruik van kan maken;
- wat de grootte van het huishouden is;

En kan wijzigen of variëren, bijvoorbeeld door:

- veranderingen in omstandigheden die betrekking hebben op de belastbaarheid binnen het gezin;
- huishoudelijke werkzaamheden in de directe leefruimten van klant die incidenteel (bijvoorbeeld tweemaaljaarlijks) worden gedaan naast de reguliere wekelijkse of tweewekelijkse werkzaamheden.

De frequenties die bij elk resultaatgebied staan beschreven, zijn daarom richtlijnen, maar per klant zal bekeken moeten worden of hiervan afgeweken moet of kan worden. Daarbij kan de zorgaanbieder ook de efficiëntie van de inrichting van de ondersteuning betrekken.

Paragraaf 4.4 Uitwerking in resultaatgebieden

Paragraaf 4.4.1

Uitwerking resultaatgebied: Schoon en leefbaar huis

Kern van het te bereiken resultaat

Een schoon en leefbaar huis wil zeggen dat een klant kan beschikken over een schone woonkamer, als slaapvertrek in gebruik zijnde ruimtes, de keuken, sanitaire ruimtes en gang/trap. De genoemde ruimtes dienen met enige regelmaat schoongemaakt te worden. Dat wil niet zeggen dat alle vertrekken wekelijks schoongemaakt moeten worden. Het betekent dat deze vertrekken niet vervuilen en met het oog daarop periodiek schoongemaakt worden om zo een naar algemeen aanvaarde maatstaven verantwoord basisniveau van 'schoon en hygiënisch' te realiseren. Hiermee wordt het te behalen eindresultaat in afdoende mate kwalitatief genormeerd geacht. Voor een bij de frequentie van de werkzaamheden in acht te nemen kwantitatieve normering wordt verwezen naar het hierop volgende onderdeel 'Frequentie van de werkzaamheden'.

Het gaat bij dit resultaatgebied overigens alleen om de binnenruimte van de woning. De buitenruimte, waaronder ook het zemen van de ramen aan de buitenzijde of het tuinonderhoud, valt niet onder de reikwijdte van dit resultaatgebied. Werkzaamheden in huis die niet noodzakelijk zijn om de ruimtes waarin geleefd wordt schoon en hygiënisch te houden, zoals het in de was zetten van vloeren en meubilair, het schoonmaken van vloering of berging of het poetsen van zilver, vallen niet onder de reikwijdte van dit resultaatgebied. Niet onder de reikwijdte van dit resultaatgebied behoren:

- de verzorging van huisdieren (niet zijnde hulphonden/dieren);
- het schoonhouden van ruimtes die hierboven niet zijn genoemd, zoals een vliering of garage of andere ruimten die niet als leefruimte in gebruik zijn.

Frequentie van de werkzaamheden

De werkzaamheden kunnen worden onderscheiden in activiteiten die wekelijks/tweewekelijks of met een lagere frequentie (bijvoorbeeld maandelijks, 1x per kwartaal of jaar) hoeven te worden gedaan.

- a. Activiteiten die wekelijks of tweewekelijks moeten worden gedaan:
 - het schoonmaken van de keuken (aanrecht, gootsteen, kookplaat, vloer), badkamer en toilet(ten);
 - het stoffen, opruimen, stofzuigen en eventueel reinigen van de gang, eventuele trap naar de slaapetage, woonkamer en als slaapvertrek in gebruik zijnde ruimtes;
 - het verschonen van de bedden.
- b. Activiteiten die met een lagere frequentie worden gedaan:
 - het schoonmaken van de keukenkastjes (incl. bovenkant en binnenzijde), oven, afzuigkap en de koelkast/vriezer;
 - het afnemen van lamellen, radiatoren en deuren/deurposten;
 - het afnemen van tegelwanden in badkamer en toilet;
 - het zemen van de ramen aan de binnenzijde.

Aspecten die bij dit resultaatgebied en de frequentie van werkzaamheden een rol spelen

Samen met de klant wordt bekeken of deze nog in staat is om onderdelen van het schoonmaken zelf uit te voeren, zoals het uitvoeren van lichte werkzaamheden (bijvoorbeeld stoffen, afwassen, met vochtige reinigingsdoekjes schoonmaken van het toilet of met statische stofdoeken reinigen van harde vloerbedekking). Daarbij kan ook een rol spelen of klant dat bijvoorbeeld alleen op lichaamshoogte kan doen, of ook laag of hoog. Ook wordt gekeken of aanpassing van de inrichting/stoffering kan bijdragen aan het makkelijker schoonhouden van de woning. Hierbij worden de (financiële) mogelijkheden en individuele situatie van de klant meegewogen. Van de klant wordt binnen zijn mogelijkheden gevraagd om werkzaamheden te (blijven) uitvoeren en in ieder geval de woning op te ruimen, zodat het schoonmaken efficiënter gebeurt. Als klant regie kan voeren over het huishouden, mag van hem/haar tevens worden verwacht dat werkzaamheden worden geprioriteerd en er keuzes worden gemaakt. Bij de frequentie van werkzaamheden kunnen, naast bovengenoemde zaken, ook bijvoorbeeld een rol spelen:

- of klant COPD of allergieën heeft waardoor een hoger niveau van hygiëne nodig is;
- de gezinssamenstelling, waaronder de aanwezigheid van jonge kinderen;
- of klant bedlegerig is waardoor het bed eventueel vaker verschoond moet worden, maar andere werkzaamheden eventueel minder frequent kunnen gebeuren.

De aanbieder die de (aanvullende) ondersteuning op dit resultaatgebied levert, kan de uitvoering van de werkzaamheden laten plaatsvinden door een professionele hulp en/of deze op andere wijze organiseren. Voorbeelden van dit laatste zijn onder andere inzet van een glazenwasservice of (tussentijds) gebruik van een robotstofzuiger.

Paragraaf 4.4.2

Uitwerking resultaatgebied: Schone en draagbare kleding

Kern van het te bereiken resultaat

Dit resultaatgebied omvat twee resultaten:

- c. klant beschikt over gewassen kleding en beddengoed;
- d. klant beschikt over gestreken bovenkleding.

Onder a wordt verstaan:

- het wassen van de kleding;
- het drogen van de was;
- het opvouwen van de was;
- het in de kast opbergen van de was.

Onderdeel b omvat het strijken van de bovenkleding. Voor het strijken van onderkleding of het bedden- en linnengoed is geen ondersteuning mogelijk.

Frequentie van de werkzaamheden

De frequentie van de werkzaamheden is afhankelijk van diverse factoren:

- de grootte van het huishouden;
- is er sprake van bedlegerigheid;
- is er sprake van extra vervuiling als gevolg van de beperkingen van de klant, zoals incontinentie.

Leidend is de hoeveelheid was die de klant normaal gesproken heeft.

Aspecten die bij dit resultaatgebied en frequentie van werkzaamheden een rol spelen

Een professionele ondersteuner kan ervoor kiezen de was bij de klant thuis te doen of deze te laten doen bij een wasservice. De kosten van de wasmiddelen en de aanschaf en het gebruik van de apparatuur voor was en strijk komen voor rekening van de klant. Niet altijd hoeft voor alle onderdelen (volledig) ondersteuning geboden te worden. Aangenomen wordt dat in elk huishouden een wasdroger aanwezig is waardoor het ophangen en afhalen van de was niet of nauwelijks noodzakelijk is. Mocht er geen wasdroger aanwezig zijn en de financiële situatie leent zich er niet voor een aan te schaffen, dan kan het ophangen en afhalen van de was onderdeel zijn van de ondersteuning. Soms is het mogelijk dat klant door de werkzaamheden anders te organiseren deze (gedeeltelijk) zelf kan blijven doen. Bijvoorbeeld door de wasmachine of droger op een verhoging te plaatsen of de was zittend op te vouwen of te strijken. Van de klant wordt verwacht dat deze bij aanschaf van kleding zoveel mogelijk erop let dat het strijken hiervan niet noodzakelijk is. Ook wordt verwacht dat klant vermijdt dat kleding via speciale wasprogramma's of handwas moet worden gewassen. Ook wordt verwacht dat hij voldoende kleding en ondergoed heeft, zodat er bijvoorbeeld één keer per twee weken in plaats van één keer per week een volle trommel gewassen kan worden.

Paragraaf 4.4.3

Uitwerking resultaatgebied Primaire levensbehoeften en maaltijden

Kern van het te bereiken resultaat

Het gaat hierbij om twee resultaten:

- a. het beschikken over de noodzakelijke producten voor levensonderhoud, het schoonhouden van de woning en zijn persoonlijke verzorging;
- b. het verzorgen van maaltijden.

Het verzorgen van maaltijden kan gericht zijn op:

- het verzorgen van een warme maaltijd;
- het opwarmen van een maaltijd;
- het verzorgen van een broodmaaltijd.

Frequentie

Uitgangspunt is het wekelijks in huis halen van de boodschappen. Bij het verzorgen van de maaltijd wordt uitgegaan van 2 broodmaaltijden en 1 warme maaltijd per dag, waarbij 1 of 2 keer per week ook in plaats van een warme maaltijd een broodmaaltijd aan de orde kan zijn. Er wordt alleen ondersteuning geboden voor het aantal dagen waarop (aanvullend) ondersteuning nodig is bij het verzorgen of opwarmen van de maaltijd. Het maximum is zeven dagen per week.

Aspecten die bij dit resultaatgebied en frequentie van werkzaamheden een rol spelen

Als klant in staat wordt geacht om gebruik te maken van een boodschappenservice die de boodschappen thuisbezorgt, is een indicatie voor dit doel niet aan de orde. Het opbergen van de boodschappen behoort ook binnen dit resultaatgebied. Voor de maaltijden is van belang of klant in staat is gebruik te maken van een maaltijdservice of iets soortgelijks. Als dit het geval is, dan wordt hiermee rekening gehouden bij de indicatie. Een dergelijke maaltijdservice geldt niet als voorliggende voorziening als er sprake is van minderjarige kinderen in het gezin. Als een klant ondersteuning krijgt bij de verzorging van de warme maaltijd dan hoeft er niet iedere dag gekookt te worden. Koken voor 2 dagen is mogelijk. Ook kan een broodmaaltijd alvast klaargemaakt en klaargezet worden gelijktijdig met het bereiden van een andere maaltijd of het uitvoeren van andere ondersteuning.

Paragraaf 4.4.4

Uitwerking resultaat Zorg voor minderjarige kinderen

Kern van het resultaat

Het bij onverwachte noodsituaties in het gezin tijdelijk ondersteunen bij de zorg van kinderen tot 9 jaar. Het gaat om het ondersteunen van de kinderen bij het naar bed brengen/uit bed halen, wassen, douchen, aankleden en eten. Bij baby's omvat het ook het verschonen van luiers en het voeden. Het bieden van opvang aan of oppas voor de kinderen valt niet onder dit resultaat.

Frequentie

De zorg voor kinderen dient dagelijks plaats te vinden. De feitelijke frequentie is afhankelijk van de beschikbaarheid van netwerk, voorliggende voorzieningen etc. De indicatie wordt in principe afgegeven voor een maximale duur van drie maanden zodat ouder(s) de mogelijkheid krijgen een (structurele) oplossing te vinden.

Aspecten die bij dit resultaatgebied en de frequentie van werkzaamheden een rol spelen

Ouders hebben een zorgplicht ten aanzien van hun kinderen, ook als één van de ouders uitvalt of door een beperking niet in staat is voor de kinderen te zorgen. In dat geval mag worden verwacht dat de andere ouder deze zorg of zijn aandeel in de zorg overneemt. Zo nodig kan de klant gebruik maken van zorgverlof, kinderopvang, buitenschoolse opvang, hulp van familieleden of netwerk en dergelijke. (Aanvullende) ondersteuning is alleen bij uitzondering en tijdelijk mogelijk als ouders door een acuut ontstaan probleem een oplossing nodig hebben. Door tijdelijk ondersteuning te bieden krijgen ouders

de mogelijkheid in een (structurele) oplossing te voorzien. Van ouders mag worden verwacht dat zij zich tot het uiterste inspannen om zo snel mogelijk een oplossing te vinden.

Gelet op de zorgvuldigheid en transparantie dient er altijd een verzorgende ouder aanwezig te zijn bij de uitvoering van de zorg voor minderjarige kinderen en is en blijft de verzorgende ouder te allen tijde verantwoordelijk. Wanneer de verzorgende ouder hiertoe niet in staat is zal een andere oplossing, bijvoorbeeld via de Jeugdwet, moeten worden overwogen. De zorgaanbieder mag alleen een voor deze activiteiten geschikte medewerker inzetten.

Paragraaf 4.4.5

Uitwerking resultaatgebied Het voeren van regie over het doen van het huishouden

Kern van het resultaat

Ondersteuning voor het voeren van regie over het doen van het huishouden kan gericht zijn op twee doelstellingen:

- de klant pakt de huishoudelijke werkzaamheden zoveel mogelijk weer zelf op. Hij is in staat deze (zoveel mogelijk) zelf uit te voeren en te registreren;
- een ander lid/andere leden van de leefeenheid is/zijn in staat om het huishouden over te nemen.

Ad a.

In de situatie dat de klant leerbaar is om huishoudelijke taken (weer) zelf op te pakken, kan de klant worden ondersteund bij de organisatie van het huishoudelijk werk. Klant wordt geleerd:

- hoe en wanneer je huishoudelijke activiteiten uitvoert;
- om de huishoudelijke activiteiten te plannen;
- de middelen te beheren in relatie tot de huishoudelijke activiteiten.

Wanneer een klant de huishoudelijke taken wel zelf kan uitvoeren maar iemand anders moet er op toezien/stimuleren dat de werkzaamheden ook daadwerkelijk gebeuren, dan kan ook hiervoor ondersteuning worden geboden. Dit geldt ook wanneer de klant deze huishoudelijke taken soms wel en soms niet, of alleen onder toezicht zelf kan uitvoeren.

Ad b

Hierbij is sprake van het tijdelijk instrueren van de leefeenheid in het kader van gebruikelijke zorg: geven van advies, instructie, voorlichting gericht op het huishouden waarbij de onder a genoemde aspecten aan de orde kunnen komen.

Frequentie

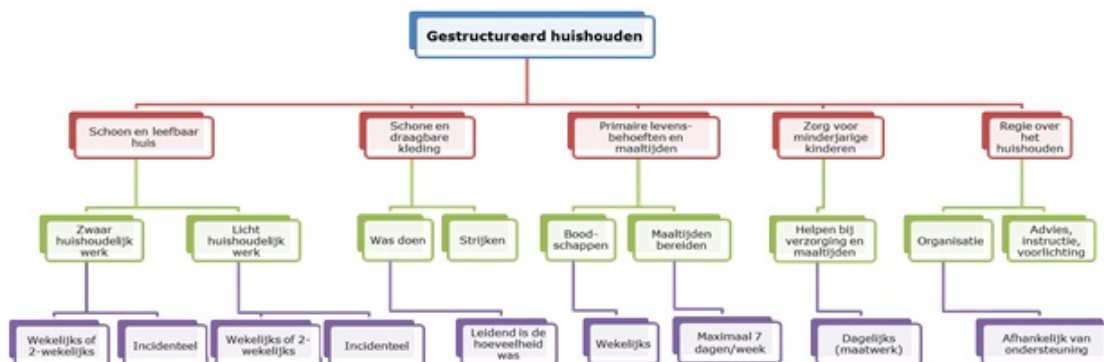
De frequentie is afhankelijk van de vorm van ondersteuning die geboden moet worden. Als er bijvoorbeeld toezicht moet worden gehouden op het feitelijk uitvoeren van de huishoudelijke werkzaamheden, dan is de ondersteuning gekoppeld aan de noodzakelijke frequentie van de huishoudelijke werkzaamheden zelf. Zoveel mogelijk zal een combinatie plaatsvinden met ondersteuning op andere resultaten binnen het resultaatgebied.

Aspecten die bij dit resultaatgebied en de frequentie van werkzaamheden een rol spelen

De periode van ondersteuning voor het voeren van regie wordt zo kort mogelijk gehouden.

Afbakening met resultaatgebied sociaal en persoonlijk functioneren

De regiefunctie ten aanzien van het voeren van het huishouden kan zowel in het kader van het resultaatgebied sociaal en persoonlijk functioneren als in het kader van huishoudelijke verzorging worden geïndiceerd, maar kan bij een klant slechts vanuit één van beide resultaatgebieden aan de orde zijn.

Paragraaf 4.5

Aanspraak op hulp bij het huishouden

Bij de beoordeling of aanspraak bestaat op hulp bij het huishouden wordt gekeken naar:

1. Is de klant ingezetene van de gemeente? (zie § 3.1.1)
2. Behoort de klant tot de doelgroep van de Wmo? (zie de artikelen 1.2.1 en 1.2.2 van de wet)
3. Zijn er andere mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorger(s) of iemand uit het sociaal netwerk? (zie § 3.1.3)
Wellicht zijn er bekenden en/of kinderen gewend of bereid te boodschappen te doen en/of de maaltijden te bereiden. Bij de andere mogelijkheden kan rekening worden gehouden met feit dat bepaalde huishoudelijke taken wel uitstelbaar zijn en de het bereiden van maaltijden niet uitstelbaar is.
4. Is sprake van gebruikelijke hulp? (zie § 3.1.4 en 4.5.1.)
5. Zijn er - deels - voorliggende voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.5)
6. Zijn er - deels - algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.6)
7. Zijn er - deels - algemene voorzieningen beschikbaar (zie § 3.1.7)

Paragraaf 4.5.1

Gebruikelijke hulp

Van gebruikelijke hulp is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is, die in staat kan worden geacht het huishoudelijk werk over te nemen. Bij gebruikelijke hulp wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot:

- Kinderen tot 5 jaar: leveren geen bijdrage aan huishoudelijke werkzaamheden.
- Kinderen van 5-12 jaar: worden naar eigen mogelijkheden betrokken bij de lichte huishoudelijke taken zoals opruimen, tafel dekken/afruimen, afwassen/afdrogen en kleding in de wasmand gooien.
- Kinderen vanaf 13 jaar: verrichten naast bovengenoemde taken: hand- en spandiensten, houden de eigen kamer op orde dat wil zeggen: opruimen, stofzuigen en het bed verschonen.
- Vanaf de leeftijd van 18 jaar mag verwacht worden dat de huisgenoot een éénpersoonshuishouden draaiende kan houden.
- Vanaf 21 jaar mag worden verwacht dat men een volledig huishouden kan voeren.

Bij gebruikelijke hulp wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te kunnen voeren. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende zeven aanengesloten dagen en nachten kunnen de niet-uitstelbare taken in aanmerking komen voor compensatie. Het doen van boodschappen is uitstelbare hulp, het bereiden van maaltijden is niet-uitstelbare hulp. Afhankelijk van de situatie kan compensatie voor het bereiden van maaltijden worden ingezet. Bij het zwaar en licht huishoudelijk werk gaat het veelal om uitstelbare taken. Alleen als schoonmaken niet kan blijven liggen (regelmatig geknoei vloeistoffen en eten) zal dat direct moeten gebeuren. Hier zal dan ondanks de gedeeltelijk gebruikelijke hulp wel voor geïndiceerd kunnen worden.

Paragraaf 4.6

Omvang en normering hulp bij het huishouden

De omvang en normering zijn afhankelijk van de verstrekkingvorm:

1. Natura
De gemeente heeft met diverse zorgaanbieders overeenkomsten. De zorgaanbieder van wie de inwoner de zorg wil ontvangen, krijgt van de gemeente de opdracht om samen met de inwoner een ondersteuningsplan te maken dat is gebaseerd op de aandachtsgebieden waarop de huishoudelijke verzorging gericht moet zijn. In het ondersteuningsplan staat benoemd welke concrete huishoudelijke activiteiten worden overgenomen en met welke frequentie deze activiteiten worden uitgevoerd. Tevens wordt opgenomen het aantal uren dat de zorgaanbieder per week hiervoor nodig heeft. Een ondersteuningsplan is altijd maatwerk en verschilt per individuele situatie. De gemeente betreft het ondersteuningsplan bij haar besluit over de aanvraag voor huishoudelijke verzorging.
2. Persoonsgebonden budget
De huishoudelijke ondersteuningsbehoefte van de klant wordt uitgedrukt in een budget en wordt bepaald aan de hand van een empirisch onderbouwd en geobjectiveerd PGB- systeem. Het PGB-systeem is terug te vinden in bijlage 1 van dit document.

Afhankelijk van welke resultaten moeten worden behaald en de individuele kenmerken van de klant waaronder o.a. mogelijkheden van klant en zijn sociaal netwerk tot inzet huishoudelijke hulp, samenstelling van het huishouden en vervuiling door een hulphond, wordt een aantal minuten door de Klantmanager geïndiceerd. Het aantal uren wordt vervolgens vermenigvuldigd met het uurtarief van de aanbieder (zorgorganisatie met medewerkers in loondienst met de voor de sector toepasselijke cao (veelal VVT) of zzp'er/ zorgorganisatie die een lagere cao hanteert of iemand uit het sociaal netwerk).

De klant levert vervolgens het Budgetplan in bij de Klantmanager. Daarna ontvangt de klant de beschikking.

Paragraaf 4.7 Normale gebruik van de woning

Paragraaf 4.7.1

Omschrijving resultaat

Onder de zelfredzaamheid valt ook 'het voeren van een gestructureerd huishouden'. De wet bevat geen nadere omschrijving van 'het voeren van een gestructureerd huishouden'. Daaronder kunnen zowel resultaten vallen die bereikt moeten worden op het huishoudelijke vlak en resultaten voor wat betreft een voor de persoon en zijn kenmerken geschikte woning die hij normaal kan gebruiken. Het gaat om het compenseren van de beperkingen die een persoon bij het normale gebruik van zijn woning ondervindt. Het normale gebruik van de woning omvat in ieder geval het kunnen bereiken en gebruiken van de woning en het zich kunnen verplaatsen in en om de woning. De persoon moet de elementaire woonfuncties kunnen verrichten of te wel de activiteiten die de gemiddelde bewoner in zijn woning in elk geval verricht. Het gaat daarbij onder andere om slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van voedsel, het zich verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daar bij het veilig kunnen spelen in de woonruimte.

Paragraaf 4.7.2

Aanspraak

De aanspraak ten behoeve van het normale gebruik van de woning kan bestaan uit een woningaanpassing, een woonvoorziening of een rolstoel. Bij het beoordelen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening ten behoeve van het normale gebruik van de woning wordt gekeken naar:

1. Is de klant ingezetene van de gemeente? (zie § 3.1.1)
2. Behoort de klant tot de doelgroep van de Wmo? (zie de artikelen 1.2.1 en 1.2.2 van de wet)
3. Zijn er andere mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorger(s) of iemand uit het sociaal netwerk? (zie § 3.1.2)
4. Is sprake van gebruikelijke hulp? (zie § 3.1.3)
5. Zijn er - deels - voorliggende voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.4)
6. Zijn er - deels - algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.5)
7. Zijn er - deels - algemene voorzieningen beschikbaar (zie § 3.1.6)

Daarnaast moet worden beoordeeld of de klant voldoet aan de geldende criteria.

Paragraaf 4.7.2.1

Verhuizen of aanpassen

Het college beoordeelt allereerst of het resultaat 'normale gebruik van de woning' ook te bereiken is via een verhuizing. Bij de afweging van het primaat van verhuizen kunnen diverse factoren een rol spelen. Het is niet mogelijk een uitputtend overzicht te geven van alle mogelijke afwegingsfactoren die een rol kunnen spelen bij het primaat van verhuizen, omdat elke situatie weer anders is. Wel wordt hieronder in grote lijnen een overzicht gegeven van een aantal vaak voorkomende factoren, dat afhankelijk van de situatie, een rol kan spelen bij de besluitvorming:

- de woonlasten en financiële consequenties van de verhuizing
- de termijn waarop een woning beschikbaar komt (in verband met de medische verantwoorde termijn)
- de sociale omstandigheden
- eventueel aanwezige mantelzorg.

Een zeer zorgvuldige afweging van alle argumenten zal aan het besluit ten grondslag worden gelegd.

Paragraaf 4.7.2.2

Renovatie of aanpassing aan de eisen van de tijd

Er bestaat geen aanspraak op een woonvoorziening indien de voorziening slechts strekt ter renovatie of ter aanpassing aan de eisen van de tijd. Iedere badkamer zal eens in de zoveel jaar worden vernieuwd. Bij de aanvraag voor een woningaanpassing van een badkamer wordt rekening gehouden met de leeftijd van de badkamer. Hierbij wordt aangesloten bij de afschrijvingstermijnen die zijn vastgesteld in het Beleid Huurverhoging na Woonverbetering. Daarin staat dat een badkamer na twintig jaar in beginsel volledig is afgeschreven. Indien een badkamer twintig jaar of ouder is, wordt deze geacht te zijn afgeschreven. Op dat moment is renovatie algemeen gebruikelijk en vindt geen vergoeding vanuit de Wmo 2015 plaats.

Paragraaf 4.7.3 Het bereiken en gebruiken van de woning

Paragraaf 4.7.3.1

Woningaanpassingen

Bij grotere bouwkundige aanpassingen aan de woning werkt het college altijd eerst met een programma van eisen, waarmee zo nodig meerdere offertes opgevraagd kunnen worden.

Het aanpassen van doelgroepen gebouwen zal gebeuren conform de afspraken zoals die door het college gemaakt zijn of worden met de (toekomstige) eigenaar van deze woningen.

Aanbouw

Als het voor het bereiken van het resultaat noodzakelijk is dat er een aanbouw geplaatst wordt besluit het college vanwege financieel-economische argumenten alleen tot een aanbouw als tevoren vast staat dat de aanbouw hergebruikt kan worden, zoals bij huurwoningen van woningcorporaties. Bij eigen woningen zal de kans op hergebruik miniem zijn. Daarom kiest het college bij eigen woningen als het maar enigszins kan voor het plaatsen van een herbruikbare losse woonunit en heeft aandacht voor de RO-vergunning.

Als een in pandige aanpassing mogelijk is, bijvoorbeeld in de situatie van een ruime benedenverdieping, zal het college allereerst die situatie beoordelen, voordat uitbreiding van de woning aan de orde komt. Gemeenschappelijke ruimten

Bij aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten zal het college ook beoordelen of het verantwoord is voorzieningen als trapliften op een voor een ieder bereikbare plaats te zetten. Ook kijkt het college naar zaken als slijtage door weer en wind.

Paragraaf 4.7.3.2

Woonvoorzieningen (niet bouwkundig of woontechnisch)

Bij het bepalen van al dan niet bouwkundige woonvoorzieningen houdt het college rekening met de belangen van mantelzorgers, zoals bij tilliften en andere hulpmiddelen die door mantelzorgers bediend moeten worden.

Paragraaf 4.7.3.3

Bezoekbaar maken

Het college kan, indien de klant in een Wlz-instelling verblijft, bijdragen aan het bezoekbaar maken van één woning in de gemeente. Het betreft hier een buitenwettelijke voorziening, omdat de klant ofwel geen ingezetene is van de gemeente ofwel niet zijn hoofdverblijf heeft in de woning die bezoekbaar wordt gemaakt. Onder bezoekbaar maken wordt uitsluitend verstaan het middels een woonvoorziening bewerkstelligen dat de klant de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken.

Paragraaf 4.7.3.4

Verhuiskostenvergoeding

Een verhuizing en de kosten daarvan worden in beginsel algemeen gebruikelijk geacht. Volgens gegevens van het Planbureau voor de Leefomgeving verhuizen Nederlanders gemiddeld zeven keer in hun leven. Dat is gemiddeld (afgerond) één keer in de tien jaar. Het verhuizen behoort voor eenieder dus tot het normale leven en een ieder heeft dus enkele malen in het leven te maken met verhuiskosten. In uitzonderingsgevallen, bijvoorbeeld bij een plotseling noodzakelijke verhuizing, kan wel een verhuiskostenvergoeding in de vorm van een persoonsgebonden budget worden verstrekt.

Paragraaf 4.7.3.5

Mantelzorgwoning

Als sprake is van een aanvraag van een mantelzorgwoning gaat het college ook daarbij uit van de eigen verantwoordelijkheid voor het hebben van een woning. Dit kan door zelf een woning te bouwen of te huren die op het terrein nabij de woning van de mantelzorgers kan worden geplaatst. Daarbij is uitgangspunt dat de uitgaven die de verzorgde(n) had(den) voor de situatie van de mantelzorg in de mantelzorgwoning, aan het wonen in deze woning besteed kunnen worden. Daarbij kan gedacht worden aan huur, kosten nutsvoorzieningen, verzekeringen enz. Met die middelen zou een mantelzorgwoning gehuurd kunnen worden. Ook zouden deze middelen besteed kunnen worden aan een lening of hypotheek om een mantelzorgwoning (deels) van te betalen. Op 1 november 2014 is het gewijzigde Besluit omgevingsrecht (Bor) in werking getreden. Hierin is onder meer een aantal wijzigingen opgenomen voor het vergunningvrij bouwen of gebruiken. Zo wordt het mogelijk om op het achtererfgebied een woongelegenheden voor mantelzorg te plaatsen, zonder omgevingsvergunning (voorheen bouwvergunning). Iemand die mantelzorg nodig heeft, kan nu in het achtererfgebied van zijn mantelzorger gaan wonen. Andersom is ook mogelijk, mantelzorgverlener in de woongelegenheden en mantelzorgontvanger in de hoofdwoning. Het moet daarbij gaan om de huisvesting in of bij een woning van maximaal één huishouden van maximaal twee personen, waarvan ten minste één persoon mantelzorg verleent aan of ontvangt van een bewoner van de woning.

Paragraaf 4.7.4

Verplaatsen in en om de woning

Het verplaatsen in en om de woning kan op verschillende wijzen plaatsvinden: met een rollator, lopend met krukken, met een trippelstoel, of met een rolstoel. Van deze voorzieningen valt uitsluitend de rolstoel onder de Wmo. Een rolstoel is een voorziening om het bestaande verplaatsingsprobleem in en om de woning te compenseren. Verplaatsen is vervoer over kleine afstanden, van enkele tientallen tot maximaal enkele honderden meters. Wie op grond van beperkingen geen andere mogelijkheid heeft dan zich verplaatsen met een rolstoel kan een rolstoel toegekend krijgen. De resultaatverplichting daarbij bestaat uit het zich kunnen verplaatsen, al dan niet met hulp van anderen. Het gaat om verplaatsingen die in of direct vanuit de woning worden gedaan.

Voor een individuele maatwerkrolstoel geldt nog als eis dat "dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning" noodzakelijk is. Rolstoelen voor het zogenaamde 'incidentele' gebruik, waarbij de rolstoel in de auto wordt meegenomen om elders, bij het winkelen of bij uitstapjes, te gebruiken, vallen niet onder dit met een maatwerkvoorziening te bereiken resultaat.

Paragraaf 4.7.4.1

Algemene voorzieningen

De algemene rolstoelvoorziening (rolstoelpool) biedt mogelijkheden voor die klanten die een rolstoel niet dagelijks maar incidenteel nodig hebben. Te denken valt aan klanten die in en om de woning geen hulpmiddelen nodig hebben of met andere loophulpmiddelen zich kunnen verplaatsen, terwijl uitsluitend tijdens een dagje uit, of een middagje winkelen de afstanden die worden afgelegd te groot worden zodat een rolstoel noodzakelijk is.

Paragraaf 4.7.4.2

Verstrekkingvorm

Een rolstoel kan door het college verstrekt worden in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget. Bij verstrekking in natura vallen alle kosten van onderhoud en verzekering onder de verstrekking. Bij een verstrekking als persoonsgebonden budget wordt de rolstoel die de klant zou hebben gekregen als voorziening in natura als uitgangspunt genomen.

Paragraaf 4.8 Lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Paragraaf 4.8.1

Omschrijving resultaat

Een vervoersvoorziening is een voorziening ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen in de directe woon- en leefomgeving. De directe woon- en leefomgeving kan het beste beschreven worden in te bereiken bestemmingen. De klant moet 1500 tot 2000 kilometer kunnen afleggen. Daarbij mag rekening gehouden worden met de combinatie van de beschikbare voorzieningen, zoals een rolstoel, een scootmobiel of collectief vervoer.

Paragraaf 4.8.2

Aanspraak op een vervoersvoorziening

Bij het beoordelen van de aanspraak op een vervoersvoorziening wordt gekeken naar:

1. Is de klant ingezetene van de gemeente? (zie § 3.1.1)
2. Behoort de klant tot de doelgroep van de Wmo? (zie de artikelen 1.2.1 en 1.2.2 van de wet)
3. Zijn er andere mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorger(s) of iemand uit het sociaal netwerk? (zie § 3.1.2)
4. Zijn er - deels - voorliggende voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.4)
5. Zijn er - deels - algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.5)
6. Zijn er - deels - algemene voorzieningen beschikbaar (zie § 3.1.6)

Daarnaast moet worden beoordeeld of de klant voldoet aan de geldende criteria.

Paragraaf 4.8.2.1

Voldoet de klant aan de geldende criteria?

De klant komt in aanmerking voor een vervoersvoorziening indien hij het openbaar vervoer niet kan bereiken of gebruiken. Het criterium 'bereiken van het openbaar vervoer' is door de CRvB geoperationaliseerd middels het loopafstandscriterium "maximale" loopafstand van 800 meter. Kan de klant 800 meter zelfstandig, al dan niet met hulpmiddelen, en in een redelijk tempo meter lopen, dan wordt de klant in staat geacht het openbaar vervoer te kunnen bereiken. Kan de klant het openbaar vervoer bereiken, maar is het onmogelijk het openbaar vervoer te gebruiken, bijvoorbeeld omdat de klant niet in het openbaar vervoer kan komen, dan kan er aanleiding zijn wel een vervoersvoorziening te treffen.

Er vindt altijd een individuele beoordeling plaats, waarbij wordt gekeken naar de vervoersbehoefte, de daadwerkelijke afstand tot de bushalte etc.

Paragraaf 4.8.3 Overige aspecten

Paragraaf 4.8.3.1

Primaat collectief vervoer

Bij vervoersvoorzieningen geldt het primaat van het collectief vervoer. Dat betekent dat eerst wordt bekeken of de klant in staat is gebruik te maken van het collectief vervoer. Pas indien de klant geen gebruik daarvan kan maken of wanneer collectief vervoer geen passende voorziening is, wordt een andere maatwerkvoorziening verstrekt. De vraag of het collectief vervoer als voorziening voldoet aan de compensatieplicht, kan slechts beantwoord worden op grond van een onderzoek naar de (inventarisatie van) beperkingen, maar ook de persoonskenmerken en vervoersbehoeften van de klant. Er moet een afweging worden gemaakt tussen de vervoersmogelijkheden van het collectief vervoer en de kenmerken van de klant alsmede zijn beperkingen en vervoersbehoeften, rekening houdend met de vraag op welke wijze het behoud of het bevorderen van zelfredzaamheid of de deelname aan het maatschappelijk verkeer bereikt wordt.

Paragraaf 4.8.3.2

Aanvullende vervoersvoorziening

Bij personen met een loopafstand van minder dan 100 meter zal het college beoordelen of naast een voorziening als collectief vervoer ook nog een voorziening verstrekt moet worden voor de zeer korte afstand. Ook bij personen met een loopafstand van meer dan 100 meter, maar minder dan 800 meter, zal het college beoordelen of een voorziening voor de zeer korte afstand noodzakelijk is.

Paragraaf 4.8.3.3

Vervoersbehoefte

De vervoersbehoefte is mede bepalend of aanspraak bestaat op een (maatwerk)voorziening en in geval van een maatwerkvoorziening, waaruit deze moet bestaan.

Kinderen tot 12 jaar hebben in het algemeen geen zelfstandige vervoersbehoefte. Zij kunnen met de ouders mee, al dan niet met het openbaar vervoer, zonder dat een voorziening wordt getroffen. Hierop wordt een uitzondering gemaakt als een kind gebruik moet maken van een speciale wandelwagen of rolstoel. Dan kan het zijn dat normaal openbaar vervoer niet kan. Mogelijk kan wel een aangepaste fiets (drie- of vierwieler of tandem) worden verstrekt.

Paragraaf 4.8.4

Vorm van de voorziening

Bij de verstrekking van vervoersvoorzieningen kan onderscheid gemaakt worden tussen twee vormen:

- vervoersvoorziening in natura
Collectief vervoer wordt in natura verstrekt. Voor ingezetenen van Meierijstad geldt dat ze maximaal 3000 kilometers kunnen reizen met het collectief vervoer.
- vervoersvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget
Een persoonsgebonden budget is niet mogelijk indien de klant is aangewezen op collectief vervoer. Het persoonsgebonden budget voor de kosten van het gebruik van de taxi of rolstoeltaxi wordt op declaratiebasis verstrekt.

Paragraaf 4.8.5

Soorten vervoersvoorzieningen

Bij het maken van de keuze gericht op het compenseren van beperkingen bij het verplaatsen per vervoermiddel moet er mee rekening gehouden worden dat deze in beginsel gericht is op het sociaal vervoer, ook wel "vervoer in het kader van het leven van alledag in de directe woon- of leefomgeving". Bij het opstellen van een programma van eisen en de selectie moet rekening gehouden worden met de vervoersbehoefte, frequentie, de sociale en de medische omstandigheden.

Bij alle vervoersvoorzieningen gelden een aantal algemene uitgangspunten:

- Gebruik van algemeen gebruikelijke voorzieningen is medisch gezien niet mogelijk.
- Bij een individuele maatwerkvoorziening, zoals een driewielerscooter of scootmobiel, moet er voldoende verkeersinzicht zijn om veilig aan het verkeer te kunnen deelnemen.

Paragraaf 4.9 Ontmoeten van medemensen en aangaan sociale verbanden

Paragraaf 4.9.1

Omschrijving resultaat

Het resultaat “ontmoeten van medemensen en aangaan van sociale verbanden” is een heel algemeen resultaat. Het gaat daarbij om de mogelijkheid deel te kunnen nemen aan het leven van alledag. Vaak zal het inzetten van een maatwerkvoorziening zoals begeleiding of vervoersvoorziening ertoe leiden dat de klant in voldoende mate medemensen kan ontmoeten en sociale verbanden kan aangaan. Dan is de klant met de reeds verstrekte maatwerkvoorzieningen, wellicht in combinatie met andere oplossingen, zoals algemene voorzieningen, in voldoende mate gecompenseerd.

Paragraaf 4.9.2

Sportvoorzieningen

De maatwerkvoorzieningen, die onder dit resultaat aan de orde kunnen zijn, zijn bijvoorbeeld sportvoorzieningen. De klant komt voor een sportvoorziening in aanmerking als sportbeoefening zonder sportvoorziening onmogelijk is door beperkingen. Een andere voorwaarde is dat de klant actief lid is van een gehandicaptensportvereniging. Er moet op gewezen worden dat bij veel gehandicaptensportvereniging de mogelijkheid bestaat een sportvoorziening te lenen om uit te proberen of een bepaalde sport die aantrekkelijk lijkt ook bij iemand past. Dit kan nuttig zijn om te voorkomen dat een aangeschafte sportvoorziening rolstoel uiteindelijk niet of nauwelijks gebruikt wordt. Topsport zal net als bij niet-gehandicaptensport, vaak hoge uitgaven vergen voor sporthulpmiddelen. Deze regeling is daar niet voor bedoeld. Topsport zal vaak een beroep op sponsoring noodzakelijk maken.

Paragraaf 4.9.2.1

Algemeen gebruikelijk

Sporten is een algemeen gebruikelijke bezigheid en de daarmee samenhangende kosten ook. Iedereen die een sport beoefent, heeft immers kosten voor uitrusting, materiaal e.d. Deze kosten zijn algemeen gebruikelijk en komen daarom niet voor vergoeding in aanmerking.

4.9.2.2

Vorm van de toekenning

De sportvoorziening wordt toegekend in:

- natura of
- de vorm van een persoonsgebonden budget.

Het persoonsgebonden budget is een bedrag waarmee voor een periode van 3 jaar een sportvoorziening aangeschaft en onderhouden kan worden. Na afloop van de periode van 3 jaar, volgt geen automatische vervanging van de sportvoorziening, maar zal, bij het verzoek tot vervanging, een beoordeling plaatsvinden van de technische staat van de sportvoorziening. Afhankelijk daarvan wordt al dan niet overgegaan tot verstrekking van een nieuwe vergoeding.

Paragraaf 4.10 Het zelf voeren van regie over het dagelijkse leven en het hebben van een dagstructuur en het ontlasten van mantelzorgers

Paragraaf 4.10.1

Omschrijving resultaat

Bij dit resultaat gaat het ten eerste om het bevorderen, behoud of het compenseren van de zelfredzaamheid en participatie van de klant, teneinde opname in een instelling, verwaarlozing en/of escalatie te voorkomen. Bij zelfredzaamheid en participatie gaat het erom dat iemand:

- voor zichzelf kan zorgen c.q. de regie voeren over de zelfzorghandelingen;
- het vermogen heeft tot sociaal functioneren in de dagelijkse leefsituaties, zoals thuis en in relatie met vrienden en familie;
- het vermogen heeft om zelf in zijn dagstructurering te voorzien;
- zelf besluiten kan nemen en regie voeren;
- een zinvolle dagbesteding heeft, gericht op behoud of ontwikkeling van vaardigheden;
- een evenwichtig dag- en nachtritme

Het ontlasten van mantelzorgers heeft als beoogd resultaat dat de mantelzorger de ondersteuning thuis kan volhouden en (veel duurdere) opname in een intramurale instelling wordt voorkomen, of op zijn minst uitgesteld. Het ontlasten kan middels kortdurend verblijf, maar ook door begeleiding in de thuissituatie of dagbesteding.

De maatwerkvoorzieningen die kunnen worden verstrekt om het hiervoor omschreven resultaat te bereiken, worden aangeduid als ‘specialistische hulp’. Onder specialistische hulp zijn diverse voorzieningen te scharen zoals begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf.

4.10.2

Aanspraak op specialistische hulp

Bij de beoordeling of aanspraak bestaat op specialistische hulp wordt gekeken naar:

1. Is de klant ingezetene van de gemeente? (zie § 3.1.1)
2. Behoort de klant tot de doelgroep van de Wmo? (zie de artikelen 1.2.1 en 1.2.2 van de wet)
3. Zijn er andere mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorger(s) of iemand uit het sociaal netwerk? (zie § 3.1.2)
4. Is sprake van gebruikelijke hulp? (zie § 3.1.3 en 4.5.2.1)
5. Zijn er - deels - voorliggende voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.4)
6. Zijn er - deels - algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.5)
7. Zijn er - deels - algemene voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.6)

Daarnaast moet worden beoordeeld of de klant voldoet aan de geldende criteria.

4.10.2.1

Gebruikelijke hulp

Gebruikelijke hulp is van toepassing indien er meerderjarige huisgenoten aanwezig zijn die in staat zijn de specialistische hulp te bieden. Daarbij wordt onderscheid gemaakt in kortdurende en langdurige situaties. In beide gevallen wordt er geen ondersteuning via de Wmo geboden.

Kortdurende situaties

Alle begeleiding van de klant door huisgenoten is gebruikelijke hulp als er sprake is van een kortdurende situatie, met uitzicht op een dusdanig herstel van het gezondheidsprobleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de klant, dat Wmo-ondersteuning daarna niet langer is aangewezen. Daarbij gaat het over het algemeen over een periode van maximaal drie maanden.

Langdurige situaties

Als het gaat om een chronische situatie is de begeleiding van een volwassen klant gebruikelijke hulp wanneer die begeleiding naar algemeen aanvaarde maatstaven door huisgenoten onderling aan elkaar moet worden geboden. Het gaat hierbij in ieder geval om de volgende vormen van begeleiding aan een klant:

- Het begeleiden van de klant bij het normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer, zoals het bezoeken van familie/vrienden, huisarts, bezoeken zwembad enzovoort.
- Het bieden van hulp bij of het overnemen van taken die bij een huishouden horen, zoals het doen van de administratie of bieden van dagstructuur. Dit kan worden overgenomen door huisgenoot van klant wanneer die taak voorheen altijd door de klant werd uitgevoerd.

Wanneer kan een uitzondering worden gemaakt voor gebruikelijke hulp:

In bepaalde situaties is gebruikelijke hulp niet van toepassing of dient er soepeler mee omgegaan te worden. Die situaties zijn:

1. Voor zover de huisgenoot geobjectiveerde beperkingen heeft en/of kennis/vaardigheden mist om gebruikelijke hulp ten behoeve van de klant uit te voeren en deze vaardigheden niet kan aanleren wordt van hen geen bijdrage verwacht.
2. Voor zover een huisgenoot overbelast is of dreigt te raken wordt van hem of haar geen gebruikelijke hulp verwacht, totdat deze dreigende overbelasting is opgeheven. Daarbij geldt het volgende:
 - a. Wanneer voor de volwassen huisgenoot eigen mogelijkheden of andere oplossingen zijn om de (dreigende) overbelasting op te heffen, dienen deze hiertoe te worden aangewend. Als er sprake is van (dreigende) overbelasting vanwege het zelf leveren van ondersteuning, dient men die overbelasting op te heffen door deze ondersteuning door een ander, zoals een aanbieder, uit te laten voeren.
 - b. Voor zover de (dreigende) overbelasting wordt veroorzaakt door maatschappelijke activiteiten buiten de gebruikelijke hulp, wel of niet in combinatie met een fulltime school- of werkweek, gaat het verlenen van gebruikelijke hulp voor op die maatschappelijke activiteiten.

Paragraaf 4.10.3 Specialistische hulp

Paragraaf 4.10.3.1

Begeleiding

Begeleiding kan worden ingezet om te ondersteunen bij het aanbrengen van structuur of het voeren van regie. Begeleiding kan ook verstrekt worden ten behoeve van het oefenen van vaardigheden of handelingen of ten behoeve van het houden van toezicht op een klant.

Criteria

Om in aanmerking te komen voor begeleiding moet zijn vastgesteld dat de klant matige tot zware beperkingen heeft op één of meer van de volgende vier terreinen:

1. sociale redzaamheid;
2. probleemgedrag;
3. psychisch functioneren;
4. of geheugen- en oriëntatiestoornissen.

Indien de klant tijdens de begeleiding ondersteuning nodig heeft bij de persoonlijke verzorging (bijvoorbeeld hulp bij toiletbezoek), dan dient dit door de begeleider geboden te worden.

Omvang en normering

Natura

De gemeente formuleert concrete resultaten die met de specialistische hulp moeten worden bereikt. De klant en de aanbieder stellen een ondersteuningsplan op waarin is beschreven op welke wijze (en met welke vormen van specialistische hulp) de resultaten zullen worden bereikt. Dit ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.

Persoonsgebonden budget

De omvang en aard van begeleiding wordt afgestemd op de situatie van de klant. De bepaling van de omvang van begeleiding is de optelsom van de duur van de betreffende activiteiten. Het aantal uren varieert van 1 uur tot en met 24,9 uren per week.

Paragraaf 4.10.3.2

Dagbesteding

Dagbesteding houdt in een structurele tijdsbesteding met een welomschreven beoogd resultaat waarbij de klant actief wordt betrokken en die hem zingeving verleent. Onder dagbesteding wordt niet verstaan:

- een reguliere dagstructurering die in de woon-/verblijfsituatie wordt geboden;
- een welzijnsactiviteit zoals zang, bingo, uitstapjes en dergelijke.

Criteria

Om in aanmerking te komen voor dagbesteding moet zijn vastgesteld dat de klant matige tot zware beperkingen heeft op één of meer van de volgende vier terreinen:

1. sociale redzaamheid;
2. probleemgedrag;
3. psychisch functioneren;
4. of geheugen- en oriëntatiestoornissen.

Indien de klant tijdens de dagbesteding ondersteuning nodig heeft bij de persoonlijke verzorging (bijvoorbeeld hulp bij toiletbezoek), dan dient dit door de begeleider geboden te worden. Het vervoer van en naar de dagbesteding moet door de aanbieder worden geboden.

Omvang en normering

Natura

De gemeente formuleert concrete resultaten die met de specialistische hulp moeten worden bereikt. De klant en de aanbieder stellen een ondersteuningsplan op waarin is beschreven op welke wijze (en met welke vormen van specialistische hulp) de resultaten zullen worden bereikt. Dit ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.

Persoonsgebonden budget

De omvang en aard van dagbesteding wordt afgestemd op de situatie van de klant. De bepaling van de omvang van dagbesteding is de optelsom van de duur van de betreffende activiteiten. De omvang wordt uitgedrukt in een aantal dagdelen, waarbij ieder dagdeel 4 uur bedraagt. Er geldt een maximum van 9 dagdelen per week.

Afbakening begeleiding en dagbesteding

Of iemand is aangewezen op begeleiding of dagbesteding, wordt bepaald door wat inhoudelijk het meest doelmatig is. Dagbesteding is voorliggend op begeleiding als hetzelfde resultaat wordt beoogd. Wanneer de begeleiding gericht is op het daadwerkelijk bieden van dagstructuur is dagbesteding de aangewezen vorm van ondersteuning. Maar wanneer de hulpvraag gelegen is in het bijvoorbeeld een of meerdere keren per week bieden van hulp bij het doornemen van de dag- of weekstructuur en de behoefte is niet gelegen in het daadwerkelijk bieden van die dagstructuur, dan is begeleiding de aangewezen vorm. Ook als er contra-indicaties zijn voor dagbesteding, kan begeleiding worden verstrekt.

Paragraaf 4.10.3.3

Kortdurend verblijf

Kortdurend verblijf is bedoeld ter ontlasting van de mantelzorger (maar ook van huisgenoten die gebruikelijke hulp leveren). Het zwaartepunt ligt bij kortdurend verblijf vooral op het logeren elders met als beoogd resultaat het overnemen van het permanent toezicht op de klant ter ontlasting van de gebruikelijke hulp of mantelzorg. Het kortdurend verblijf is dus te karakteriseren als logeren ter aanvulling op het wonen in de thuissituatie.

Kortdurend verblijf is uitdrukkelijk preventief bedoeld: het kortdurend verblijf heeft als beoogd resultaat om overbelasting bij mantelzorgers te voorkomen, zodat zij de zorg thuis vol kunnen houden en (veel

duurdere) opname in een intramurale instelling wordt voorkomen, of op zijn minst uitgesteld. Kortdurend verblijf is geen oplossing voor crisissituaties, verblijf voor een medisch herstel (de Eerstelijns Verblijf (ELV) vanuit de Zorgverzekeringswet) of overbruggingszorg naar bijvoorbeeld de Wet langdurige zorg.

Criteria

De klant komt in aanmerking voor kortdurend verblijf indien hij voldoet aan alle hieronder genoemde voorwaarden:

1. de klant heeft bijvoorbeeld een somatische, psychiatrische, psycho-geriatrische beperking of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking.
2. de klant is hierop gedurende maximaal drie etmalen per week aangewezen; Het is mogelijk om etmalen te sparen, zodat bijvoorbeeld in verband met vakantie meer etmalen per week kunnen worden afgenomen. Wel geldt dat het maximum aantal etmalen per jaar 156 (52 x 3) bedraagt en dat etmalen niet mogen worden meegenomen naar een volgend kalenderjaar. De maximale aaneengesloten periode kortdurend verblijf is 28 dagen.
3. de ontlasting van de persoon die gebruikelijke hulp of mantelzorg aan de klant levert, is noodzakelijk.
4. de klant is, gezien de ondersteunings- en zorgbehoefte, aangewezen op ondersteuning gepaard gaand met permanent toezicht;
5. de klant kan geen beroep doen op de Wet langdurige zorg of zijn aanvullende zorgverzekering.

De klant is zelf verantwoordelijk voor vervoer van en naar de instelling voor kortdurend verblijf.

Omvang

Natura

De gemeente formuleert concrete resultaten die met de specialistische hulp moeten worden bereikt. De klant en de aanbieder stellen een ondersteuningsplan op waarin is beschreven op welke wijze (en met welke vormen van specialistische hulp) de resultaten zullen worden bereikt. Dit ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.

Persoonsgebonden budget

Kortdurend verblijf wordt voor maximaal drie etmalen per week toegekend. De omvang van kortdurend verblijf wordt vastgesteld in klassen en bijbehorende etmalen:

1. klasse 1: een etmaal per week
2. klasse 2: twee etmalen per week
3. klasse 3: drie etmalen per week

Het (gemiddelde) aantal etmalen kortdurend verblijf wordt bepaald aan de hand van het aantal etmalen dat de mantelzorger of de huisgenoot die gebruikelijke hulp verleent, moet worden ontlast. Het aantal dagen dat de aanbieder registreert dient gelijk te zijn aan het aantal nachten dat de klant in de instelling verblijft.

Paragraaf 4.10.4 Beschermd wonen

Paragraaf 4.10.4.1

Omschrijving resultaat

Het realiseren van een situatie waarin de klant in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven door het bieden van een veilige en afgeschermd woonomgeving waar samenhangende zorg wordt geboden aan klanten die door hun beperkingen niet in staat zijn zelfstandig te leven en mogelijk een gevaar vormen voor zichzelf en anderen.

Woonzorgcombinaties

Binnen beschermd wonen worden drie woonzorgcombinaties onderscheiden:

1. Beschermd wonen all-inclusive
Voorziening voor mensen (18+) met een psychiatrische diagnose die zijn aangewezen op 24 uren hulp/zorg, veel nabijheid nodig hebben en hun hulpvraag vaak niet langer dan 30 min. uit kunnen stellen.
Bewoners nemen een all-inclusive pakket af. D.w.z. dat alle begeleiding/dagbesteding van gemiddeld 10 uur per week, woonlasten, vaste lasten, eten, schoonmaak, toezicht, e.d. op lasten komen van de zorgaanbieder. De klant betaalt een eigen bijdrage voor verblijf, ingehouden door het CAK.
2. Beschermd wonen thuis
Voorziening voor mensen (18+) met een psychiatrische diagnose die een beroep kunnen doen op 24 uren hulp/zorg op afroep met 24 uren bereikbaarheid, en hun hulpvraag vaak niet langer kunnen uitstellen dan 60 minuten. Er is altijd sprake van scheiden van zorg en wonen. Dit betekent dat klant zelfstandig huurt en alle vaste lasten op zich neemt. Alle begeleiding van gemiddeld 10 uur per week, dagbesteding, schoonmaak, toezicht, e.d. komen op lasten van de zorgaanbieder. Klant kan meer eigen regie voeren dan in beschermd wonen All-inclusive. Klant betaalt een eigen bijdrage voor begeleiding aan het CAK.
3. Beschermd wonen Begeleid

Voorziening voor mensen (18+) met een psychiatrische diagnose die een beroep kunnen doen op hulp/zorg op afroep met 24 uren bereikbaarheid en hun hulpvraag langer dan 4 uur kunnen uitstellen. Er is altijd sprake van scheiden van wonen en zorg. Het gaat om gemiddeld 6 uur per week begeleiding en/of assistentie en dagbesteding. Klant kan meer eigen regie voeren dan bij beschermd wonen Thuis. Klant betaalt een eigen bijdrage voor begeleiding aan het CAK.

Paragraaf 4.10.4.2.

Aanspraak

Bij het beoordelen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening beschermd wonen wordt gekeken naar:

1. Is de klant ingezetene van de gemeente? (zie § 3.1.1)
2. Behoort de klant tot de doelgroep van de Wmo? (zie de artikelen 1.2.1 en 1.2.2 van de wet)
3. Zijn er andere mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorger(s) of iemand uit het sociaal netwerk? (zie § 3.1.2)
4. Is sprake van gebruikelijke hulp? (zie § 3.1.3)
5. Zijn er - deels - voorliggende voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.4)
6. Zijn er - deels - algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar? (zie § 3.1.5)
7. Zijn er - deels - algemene voorzieningen beschikbaar (zie § 3.1.6)

Paragraaf 4.10.4.3.

Centrale toegang

Vanaf 1 januari 2016 wordt in de regio de Meerij en Bommelerwaard gewerkt met een expertteam voor beschermd wonen dat sociale (wijk)teams ondersteunt bij het verlenen van deze toegang.

Paragraaf 4.10.4.3

Verhuizing binnen samenwerkende regio (Meerij en Bommelerwaard)

Wanneer sprake is van verhuizing van een cliënt binnen de regio Meerij en Bommelerwaard, dan wordt de lopende beschikking automatisch door de ontvangende gemeente overgenomen en door de vertrekkende gemeente tegelijkertijd beëindigd.

Paragraaf 4.10.4.4.

Omvang

Natura

De gemeente formuleert concrete resultaten die met beschermd wonen moeten worden bereikt. De klant en de aanbieder stellen een ondersteuningsplan op waarin is beschreven op welke wijze (de resultaten zullen worden bereikt. Dit ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.

Persoonsgebonden budget

Het persoonsgebonden budget wordt bepaald aan de hand van de vorm van beschermd wonen die aan de orde is, beschermd wonen all-inclusive, beschermd wonen thuis of beschermd wonen begeleid.

Paragraaf 4.10.5.

Opvang

Er bestaat een aantal vormen van opvang, zoals vrouwenopvang en maatschappelijke opvang. Binnen de maatschappelijke opvang bestaat er een onderscheid tussen de volgende maatwerkvoorzieningen:

1. Crisisopvang
2. Begeleid wonen (dit is ook een doorstroomvoorziening voor de crisisopvang).

De dag- en nachtopvang is een inloopvoorziening die als algemene voorziening wordt aangemerkt. Hiervan kunnen bijvoorbeeld verslaafden en dak- en thuislozen gebruik maken. Nu het een algemene voorziening betreft, vindt de verstrekking in natura plaats, dus geen persoonsgebonden budget.

Paragraaf 4.10.5.2.

Centrale toegang

Vanaf 1 januari 2016 wordt in de regio de Meerij en Bommelerwaard gewerkt met een expertteam voor beschermd wonen dat sociale (wijk)teams ondersteunt bij het verlenen van deze toegang.

Hoofdstuk 5. Natura en persoonsgebonden budget

Paragraaf 5.10.

Inleiding

Op basis van de wet zijn er twee verstrekkingvormen voor maatwerkvoorzieningen. De eerste mogelijkheid is de voorziening in natura. Daarmee wordt bedoeld dat het college de klant een voorziening

verstrekt, die hij of zij kant en klaar krijgt. Met de voorziening die de klant in natura krijgt moet het probleem voldoende opgelost zijn.

De tweede mogelijkheid is de in de wet verplicht gestelde mogelijkheid een alternatief te ontvangen in de vorm van een persoonsgebonden budget. Voor het persoonsgebonden budget geldt het trekkingsrecht. Dat wil zeggen dat de betaling van hulpverleners verloopt via de SVB. Een uitzondering geldt voor eenmalige pgb's, die kan de gemeente zelf uitbetalen.

Paragraaf 5.11.Afwegingskader

Paragraaf 5.11.4.

De voorziening in natura

Een voorziening in natura wordt door het college bij beschikking verstrekt. In de beschikking worden de voorwaarden opgenomen waaronder verstrekking plaatsvindt.

Paragraaf 5.11.5.

Het persoonsgebonden budget

Een persoonsgebonden budget kan een geschikt instrument zijn voor de klant om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Het is een verstrekkingvorm die bij uitstek geschikt is voor de klant die zelf de regie over zijn leven kan voeren. De gemeente vindt het belangrijk dat klanten eigen regie over hun leven kunnen voeren en dat zij, indien zij dit wensen, hiervoor een persoonsgebonden budget kunnen inzetten. De gemeente zet daarom in op de keuzevrijheid voor een persoonsgebonden budget met een stevige voorkant (intake/voorlichting) waardoor voor controle achteraf een lichte en goedkope vorm volstaat.

Paragraaf 5.11.5.2.

Voorwaarden om in aanmerking te komen voor een PGB

De wet en, ter uitwerking hiervan, de verordening bevatten een aantal voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor een persoonsgebonden budget in aanmerking te komen.

Bekwaamheid klant

Een van de voorwaarden is dat de klant bekwaam is, dat wil zeggen of deze op eigen kracht, of met hulp van iemand uit zijn sociaal netwerk of een vertegenwoordiger, op een verantwoorde wijze kan omgaan met een PGB. Deze bekwaamheid wordt vooraf beoordeeld door de gemeente. De beoordelingscriteria zijn:

- Is de belanghebbende inwoner in staat de eigen situatie te overzien en zelf de benodigde hulp te kiezen, te regelen en te sturen?
- Is de belanghebbende inwoner goed op de hoogte van de rechten en plichten die horen bij het beheer van een PGB en kan hij hiermee omgaan?
- Is de belanghebbende inwoner in staat de opdrachtgeverstaak op zich te nemen, zoals een aanbieder uit te zoeken, sollicitatiegesprekken te voeren, contracten af te sluiten, facturen af te handelen, de kwaliteit te bewaken evenals de voortgang van de hulpverlening?
Indien er een ernstig vermoeden is dat de klant, ook met hulp uit zijn sociaal netwerk of zijn vertegenwoordiger, problemen zal hebben met het omgaan met persoonsgebonden budget, vindt geen verstrekking van een persoonsgebonden budget plaats. Hierbij valt te denken aan de volgende situaties:
 - De klant is handelingsonbekwaam.
 - De klant heeft als gevolg van dementie, een verstandelijke beperking, niet aangeboren hersenletsel of ernstige psychische problemen onvoldoende inzicht in de eigen situatie.
 - Er is sprake van verslavingsproblematiek.
Bij verslavingsproblematiek is er vaak sprake van ongecontroleerde uitgaven en verwaarlozing van de financiële situatie waarbij het verstrekken van een pgb een risico kan vormen en dus een inadequate verstrekking is. Ook hier is het belangrijk of er sprake is van een financiële bewindvoerder, is er een financiële bewindvoerder aanwezig dan kan een persoonsgebonden budget toch een optie zijn.
 - Er is sprake van schuldenproblematiek
Beoordeeld moet worden of een klant dusdanig in de financiële problemen zit dat bij de verstrekking van een persoonsgebonden budget de verwachting bestaat dat deze verkeerd gebruikt kan worden al dan niet met opzet. Immers zal verstrekking van een pgb in dergelijke situaties tot vergroting van de problematiek leiden. Een belangrijk aspect bij deze problematiek is de aanwezigheid van een financiële bewindvoerder. Is er een financiële bewindvoerder aanwezig dan kan een persoonsgebonden budget toch een optie zijn.

Deze opsomming is niet limitatief. Er kunnen andere situaties denkbaar zijn waarin het verstrekken van een persoonsgebonden budget niet gewenst is. Ook kan het zo zijn dat een klant zelf niet of onvoldoende bekwaam is, maar er mensen in zijn omgeving zijn die hem of haar dusdanig kunnen helpen en bijstaan

dat er toch een persoonsgebonden budget verstrekt kan worden. Wel gelden er eisen aan degene die het persoonsgebonden budget beheert

Kwaliteit van de dienstverlening

Afhankelijk van het type hulp en ondersteuning worden meer of minder eisen gesteld over de kwaliteit van hulp en ondersteuning die wordt geboden met een PGB. In alle gevallen zijn de volgende kwaliteitseisen van toepassing:

- De zorgovereenkomst moet zijn afgestemd op het ondersteuningsplan dat met de klant is opgesteld en moet leiden tot de daarin afgesproken resultaten.
- Degene die ondersteuning verleent, moet een VOG kunnen overleggen.
- Degene die ondersteuning verleent, moet over een passende opleiding/registratie beschikken.
- Degene die ondersteuning verleent, neemt bij zijn werkzaamheden de zorg voor een goede hulpverlening in acht en handelt daarbij in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de voor die hulpverlener geldende professionele standaard, uiteraard voor zover de hulpverlener een professional is.
- Het college toetst periodiek de voortgang en de mate waarin de resultaten worden bereikt.

Hoofdstuk 6 Beëindigen, intrekken, herzien en terugvorderen

Paragraaf 6.10.

Algemeen

De wet maakt geen duidelijk onderscheid tussen enerzijds beëindiging en anderzijds intrekking en herziening. Bij beëindiging is sprake indien de aanspraak op een maatwerkvoorziening wordt aangetast met ingang van het heden of naar de toekomst toe. Het ongedaan maken van de aanspraak op een Wmo-voorzieningen over een periode in het verleden, wordt intrekken genoemd. Herzien is het over een periode in het verleden afwijkend vaststellen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening. Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot intrekking en herziening, geen terugwerkende kracht. Het college moet, voordat het besluit tot intrekking van een voorziening wordt genomen, een afweging maken tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen, waarbij het belang van de klant om te participeren zwaar dient te wegen.

Paragraaf 6.11. Terugvordering

Paragraaf 6.11.4.

Inleiding

De wet maakt geen duidelijk onderscheid tussen enerzijds beëindiging en anderzijds intrekking en herziening. Bij beëindiging is sprake indien de aanspraak op een maatwerkvoorziening wordt aangetast met ingang van het heden of naar de toekomst toe. Het ongedaan maken van de aanspraak op een Wmo-voorzieningen over een periode in het verleden, wordt intrekken genoemd. Herzien is het over een periode in het verleden afwijkend vaststellen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening. Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot intrekking en herziening, geen terugwerkende kracht. Het college moet, voordat het besluit tot intrekking van een voorziening, een afweging maken tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen, waarbij het belang van de klant om te participeren zwaar dient te wegen.

Paragraaf 6.11.5.

Bevoegdheid tot terugvordering

Er bestaat voor het college geen verplichting tot terugvordering (discretionaire bevoegdheid). Het besluit al dan niet daadwerkelijk terug te vorderen is aan het college. Zo'n beslissing vereist een belangenafweging (artikel 3:4 Awb). Welke belangen precies een rol spelen en hoe die dienen te worden afgewogen tegen het algemene belang van een rechtmatige besteding van gemeenschapsgelden is sterk afhankelijk van de casus.

Het besluit tot herziening van het recht op de voorziening en de daaraan gekoppelde terugvordering biedt geen executoriale titel, met uitzondering van de terugvordering op grond van de wet (de klant heeft opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt). Er is dan sprake van een civielrechtelijke vordering op grond van onverschuldigde betaling waarvoor het Burgerlijk Wetboek, boek 6 artikel 203 e.v. de wettelijke basis biedt.

Paragraaf 6.11.6.

Terugvordering voorziening in natura

Op grond van de Verordening kan het college besluiten de geldwaarde van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening in natura terug te vorderen. Voor de vaststelling van de geldwaarde van de maatwerkvoorziening gaat het college uit van de dagwaarde. Hierbij wordt de beginwaarde van de maatwerkvoorziening gerelateerd aan en reële afschrijvingsduur.

Hoofdstuk 7 Toezichthouders

Toezichthouders

1. Het college wijst toezichthoudende ambtenaren aan die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wmo 2015.
2. De aangewezen toezichthouder is belast met:
 - a. de bevoegdheid om inlichtingen te vorderen;
 - b. de bevoegdheid om de (klanten)administratie te vorderen bij de zorgverlener;
 - c. de bevoegdheid om de administratie te vorderen van de klant of de PGB- beheerder;
 - d. vorderen van identificatie;
 - e. inzage van documenten en toegang tot gegevens;
 - f. het betreden van plaatsen (met uitzondering van woningen);
 - g. controleren of de zorgverlener de verplichtingen uit de toekenningsbeschikking of de raamovereenkomst of uitvoeringsovereenkomst met het college naleeft;
 - h. ondersteuningsinhoudelijk controleren van de overeenkomsten die de klant of de PGB-beheerder heeft gesloten; voldoen deze aan bij de aanvraag geleverde gegevens en informatie;
 - i. controleren of de voorziening veilig, doeltreffend, doelmatig en klantgericht wordt uitgevoerd.
3. Een ieder is verplicht om mee te werken aan het onderzoek van de toezichthouder.

Hoofdstuk 8 Controle klachtafhandeling aanbieders

Controle klachtafhandeling aanbieders

Het college ziet toe op de naleving van de klachtenregeling van aanbieders. Het college controleert in ieder geval of de aanbieders een klachtenregeling hebben. Daarnaast controleert het college steekproefsgewijs of klachten zorgvuldig worden afgehandeld. Tot slot moeten de aanbieders periodiek een managementrapportage inzake de klachten overleggen.

Het college, 12 november 2019

Bijlage 1 PGB systeem – Hulp bij de huishouding

Achtergrond

Pgb -beleid Hulp bij de huishouding

Met een PGB kan de klant zelf Hulp bij de Huishouding inkopen. In geval van PGB wordt het budget vastgesteld op basis van het PGB- systeem. Met het systeem bepaalt de Wmo-Klantmanager welke ondersteuningsbehoefte een klant heeft, welke resultaten moeten worden behaald en welke individuele kenmerken er zijn. Voor elk resultaat en voor elk kenmerk wordt een bepaald aantal minuten toegekend. Voor elke minuut geldt een vast bedrag in Euro's afhankelijk van het type aanbieder (zie nadere regels Meerijstad). Het totaal aantal minuten wordt daarmee omgerekend naar een persoonsgebonden budget. Met dit budget kan de klant zelf de Hulp bij de Huishouding inkopen.

De onderbouwing van het PGB – systeem

Het PGB- systeem voor huishoudelijke ondersteuning is in opdracht van de gemeente Meerijstad opgesteld door bureau HHM. Het PGB- systeem is gebaseerd op een, door bureau HHM ontwikkelde, objectieve maatstaf. De maatstaf is gebaseerd op objectief, onafhankelijk en deskundig onderzoek. De benodigde inzet voor een schoon en leefbaar huis is gebaseerd op onderzoek in opdracht van de gemeente Utrecht (uitgevoerd in Utrecht, Haarlem en Emmen). In de gemeenten Amsterdam en Hoorn is aanvullend vergelijkbaar onderzoek gedaan als in Utrecht. In alle onderzoeken zijn door middel van tijdmetingen in de praktijk, interviews met klanten en werksessies met experts bepaald welke activiteiten met welke frequentie gedaan moeten worden en hoeveel tijd het kost om in een huishouden de resultaten te bereiken.

De benodigde inzet voor de was is gebaseerd op onderzoek in Amsterdam. Daar is door middel van tijdmetingen in de praktijk, interviews met klanten en werksessies met experts bepaald welke activiteiten met welke frequentie gedaan moeten worden en hoeveel tijd ze kosten. Daarnaast is in Twente onderzoek gedaan naar het onderscheid tussen de was in een- en tweepersoonshuishoudens. En is er onderzocht bij hoeveel mensen de wasverzorging wordt overgenomen.

Tot slot is in het onderzoek van de gemeente Amsterdam boodschappen, maaltijden en het aanleren van activiteiten onderzocht. Voor boodschappen is een maatstaf ontwikkeld door een expertgroep. De expertgroep heeft na onderzoek geconcludeerd dat de CIZ- tijden voor maaltijden en het aanleren van activiteiten nog steeds actueel zijn.

Ook voor enkele andere onderdelen wordt gebruikt gemaakt van de CIZ- richtlijn. Dit geldt voor Advies / instructie / voorlichting en de organisatie van het huishouden. Deze onderdelen zijn nog niet nader onderzocht in de praktijk. Dit komt enerzijds omdat deze onderdelen zeer zeldzaam worden geïndiceerd: er zijn dus te weinig huishoudens om gegevens te verzamelen. Anderzijds varieert de inzet voor deze onderdelen sterk per klant.

In deze bijlage worden de volgende punten onderbouwd:

- Het aantal minuten dat correspondeert met de verschillende resultaten. Dit is een huishouden waarin ondersteuning nodig is bij behalen van het resultaat schoon en leefbaar huis. Aanvullende resultaten of aanvullende kenmerken waardoor het huis extra schoon moet zijn of sneller vervuilt, zijn in de basisklantsituatie niet aan de orde.
- De beïnvloedende factoren. Het aantal minuten dat correspondeert met de verschillende individuele kenmerken, die maken dat iemand afwijkt van de basisklantsituatie. De basis-klantsituatie is niet in ieder huishouden van toepassing. Uit onderzoek blijkt hoeveel minder of aanvullende inzet nodig is voor het behalen van de resultaten in geval van verschillende factoren.
- Het budget dat is gekoppeld aan een minuut, op basis van de tarieven (zie nadere regels) die Meerijstad hanteert voor het PGB voor huishoudelijke ondersteuning.
- De opbouw van het aantal minuten per resultaat en per beïnvloedende factor.

A. Resultaat a; het huis is schoon en leefbaar

Benodigde inzet

Uit onderzoek blijkt dat er per jaar afgerond 125 minuten per week in een gemiddelde klantsituatie ingezet moet worden om een schoon en leefbaar huis te realiseren.

De benodigde tijdsinzet is de optelsom van alle frequenties en tijdbesteding per activiteit, gecorrigeerd voor het aantal huishoudens waarin de activiteiten aan de orde zijn. Een kamer met vloerbedekking hoeft bijvoorbeeld niet te worden gedweild. Het dweilen van verschillende kamers is dus niet in elk huishouden aan de orde.

Tabel 1. Benodigde activiteiten en frequentie voor het resultaat schoon en leefbaar huis

Ruimte	Benodigde activiteiten	Gemiddelde frequentie
Woonkamer	Stof afnemen hoog incl. luchtfilters	1 x per 2 weken
	Stof afnemen midden	1 x per week
	Stof afnemen laag	1 x per week
	Opruimen	1 x per week
	Stofzuigen	1 x per week
	Dweilen	1 x per week
	Gordijnen wassen	1 x per jaar
	Reinigen lamellen / jaloezieën	2 x per jaar

	Ramen binnenzijde wassen	4 x per jaar	
	Deuren/deurposten nat afdoen incl. deurlichten	2 x per jaar	
	Zitmeubels afnemen (droog/nat)	1 x per 8 weken	
Slaapkamer	Radiatoren reinigen	2 x per jaar	
	Stof afnemen hoog incl. tastvlakken en luchtfilters	1 x per 6 weken	
	Stof afnemen midden	1 x per week	
	Stof afnemen laag	1 x per week	
	Opruimen	1 x per week	
	Stofzuigen	1 x per week	
	Dweilen	1 x per 2 weken	
	Bed verschonen of opmaken	1 x per 2 weken	
	Gordijnen wassen	1 x per jaar	
	Reinigen lamellen / jaloezieën	2 x per jaar	
	Ramen binnenzijde wassen	4 x per jaar	
	Deuren/deurposten nat afdoen incl. deurlichten	2 x per jaar	
	Radiatoren reinigen	2 x per jaar	
	Matras draaien	2 x per jaar	
Keuken	Stofzuigen	1 x per week	
	Dweilen	1 x per week	
	Keukenblok (buitenzijde) inclusief tegelwand, kookplaat, spoelbak, koelkast, eventuele tafel	1 x per week	
	Keukenapparatuur (buitenzijde)	1 x per week	
	Afval opruimen	1 x per week	
	Gordijnen wassen	2 x per jaar	
	Reinigen lamellen / jaloezieën	3 x per jaar	
	Ramen binnenzijde wassen	4 x per jaar	
	Deuren/deurposten nat afdoen incl. deurlichten	2 x per jaar	
	Radiatoren reinigen	3 x per jaar	
	Keukenkastjes (binnenzijde)	2 x per jaar	
	Koelkast (binnenzijde)	3 x per jaar	
	Oven/magnetron schoonmaken (grondig schoonmaken)	4 x per jaar	
	Vriezer los reinigen binnenzijde (ontdooid)	1 x per jaar	
	Afzuigkap reinigen (binnenzijde) – vaatwasser bestendig/ niet vaatwasser bestendig	2 x per jaar	
	Bovenkant keukenkastjes	1 x per 6 weken	
	Tegelwand (los van keukenblok)	2 x per jaar	
	Sanitair	Badkamer schoonmaken (inclusief stofzuigen en dweilen)	1 x per week
		Toilet schoonmaken	1 x per week
		Deuren/deurposten nat afdoen incl. deurlichten	2 x per jaar
Radiatoren reinigen		2 x per jaar	
Tegelwand badkamer afnemen		4 x per jaar	
Gordijnen wassen		1 x per jaar	
Hal	Ramen binnenzijde wassen	4 x per jaar	
	Reinigen lamellen / jaloezieën	3 x per jaar	
	Stof afnemen hoog incl. tastvlakken en luchtfilters	1 x per week	
	Stof afnemen midden	1 x per week	
	Stof afnemen laag	1 x per week	
	Stofzuigen	1 x per week	
	Dweilen	1 x per 2 weken	
	Trap stofzuigen (binnenshuis)	1 x per week	
	Radiatoren reinigen	2 x per jaar	
	Deuren/deurposten nat afdoen incl. deurlichten	2 x per jaar	

Beïnvloedende factoren

Een aantal klantkenmerken maakt dat er meer of minder inzet nodig is ten opzichte van de gemiddelde inzet voor een schoon en leefbaar huis (zie tabel 2).

Tabel 2. Factoren van invloed op de tijd voor het realiseren van een schoon en leefbaar huis

Kenmerk	Minder inzet (minuten / week)	Meer inzet (minuten / week)
Mogelijkheden van de klant zelf	10	
Mogelijkheden van het sociaal netwerk	10	
Extra inzet vanwege beperkingen en belemmeringen van de klant		30
Veel extra inzet vanwege beperkingen en belemmeringen van de klant		60
Samenstelling huishouden		30
In gebruik zijnde extra slaapkamer		17,8
Extra inzet door vervuiling hulphond		15
Overige kenmerken		15

B. Resultaat; de klant beschikt over schone en draagbare kleding

Benodigde inzet

Uit onderzoek blijkt dat er per week 34 minuten (was) en 19,8 minuten (strijk) ingezet moet worden in een eenpersoonshuishouden (gemiddelde klant situatie) wanneer wassen en strijken volledig worden overgenomen door een professional.

Bij een tweepersoonshuishouden is de inzet per week 43 minuten (was) en 19,8 minuten (strijk) bij volledige overname van een professional. Dit is de optelsom van alle frequenties en tijdbesteding per activiteit, gecorrigeerd voor de aanwezigheid van een wasdroger in een bepaald deel van de huishoudens.

Tabel 3. Benodigde activiteiten en frequentie voor de wasverzorging voor tweepersoonshuishoudens

Activiteit	Frequentie
Wasgoed sorteren	1 x per week
Behandelen van vlekken	5 x per 2 weken (indien nodig)
Was in de machine stoppen en wasmachine aanzetten	5 x per 2 weken
Wasmachine leeghalen	5 x per 2 weken
Sorteren naar droger of waslijn	5 x per 2 weken
Was in de droger stoppen	5 x per 2 weken
Droger leeghalen	5 x per 2 weken
Was ophangen	5 x per 2 weken
Was afhaken	5 x per 2 weken
Was opvouwen	5 x per 2 weken
Was strijken	1 x per week
Was opbergen / opruimen	5 x per 2 weken

Beïnvloedende factoren

Uit onderzoek blijkt dat er klantkenmerken zijn die maken dat er meer of minder inzet nodig is ten opzichte van de gemiddelde inzet voor de was (zie tabel 4).

Tabel 4. Factoren van invloed op de tijd voor het realiseren van een schoon en leefbaar huis

Kenmerk	Minder inzet (minuten/week)	Meer inzet (minuten/week)
Mogelijkheden klant	15	
Mogelijkheden sociaal netwerk	15	
Extra was vanwege beperkingen en belemmeringen klant		17 min per extra was

C. Resultaat; de klant beschikt over primaire levensbehoeften en maaltijden

Benodigde inzet voor het behalen van boodschappen

In veel gevallen wordt hierbij gebruik gemaakt van eigen kracht, c.q. het netwerk, algemene of algemeen gebruikelijke voorzieningen. Bij volledige professionele inzet wordt het resultaat in 51 minuten per week gehaald. Wanneer de klant zelf gedeeltelijk een aantal activiteiten kan uitvoeren, wordt het totaal met 10 minuten verminderd.

Tabel 5. Benodigde activiteiten, frequentie en normtijden voor het behalen van boodschappen

Activiteit	Frequentie	Tijd (minuten)
Het opstellen van de boodschappenlijst	1 x per week	6,5
Het doen van de boodschappen	1 x per week	39,5
Het opruimen van de boodschappen	1 x per week	4,9
Totaal		51 min / week

Benodigde inzet voor maaltijden

Uit de landelijke onderzoeken blijkt dat dit resultaat weinig voorkomt. Als dit aan de orde komt, is dit altijd in combinatie met deeloplossingen. Dit betreft dan bijna altijd de broodmaaltijden op de dag dat de hulp toch al komt.

Tabel 6. Benodigde activiteiten, frequentie en normtijden voor maaltijden

Activiteit	Frequentie	Tijd (minuten)
------------	------------	----------------

Broodmaaltijd: tafel dekken, eten en drinken klaarzetten (1 maaltijd op tafel, 1 maaltijd in de koelkast), afruimen, afwassen of vaatwasser inruimen / uitruimen	1 x per dag	15
Opwarmen maaltijd: maaltijd opwarmen, tafel dekken, eten en drinken klaarzetten, afruimen, afwassen of vaatwasser inruimen/ uitruimen	1 x per dag	15
Indirecte tijd bij separate uitvoering	1 x	5
Totaal		15 min / dag (broodmaaltijd)

D. Resultaat; er wordt thuis gezorgd voor de minderjarige kinderen die tot het huishouden behoren
Benodigde inzet

Kindzorg is altijd maatwerk. In de praktijk komt dit sporadisch voor.

E. Resultaat; er is sprake van regie over het doen van het huishouden
Benodigde inzet

In de praktijk komt dit sporadisch voor. Onderstaande tabel is gebaseerd op het CIZ- protocol.

Tabel 7. Benodigde activiteiten, frequentie en normtijden voor advies/ instructie/ voorlichting, aanleren activiteiten en het organiseren van het huishouden.

	Activiteit	Tijd (minuten)
Advies, instructie en voorlichting	Aanleren van activiteiten en samen uitvoeren van de activiteiten gericht op een schoon en leefbaar huis en de wasverzorging	60 minuten
gedurende 6 weken		
Aanleren activiteiten	Aanleren van activiteiten en samen uitvoeren van activiteiten gericht op boodschappen en maaltijden	30 minuten